Pokyny 04/2022 k výpočtu správních pokut podle GDPR

Verze 2.1

Přijato dne 24. května 2023

Přijato

Historie verzí

Verze 1.0	12. května 2022	Přijetí pokynů k veřejné konzultaci
Verze 2.0	24. května 2023	Přijetí pokynů po veřejné konzultaci
Verze 2.1	29. června 2023	Drobné opravy

SHRNUTÍ

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) přijal tyto pokyny s cílem sjednotit metodiku, kterou dozorové úřady používají při výpočtu výše pokuty. Tyto pokyny doplňují dříve přijaté pokyny k uplatňování a stanovování správních pokut pro účely nařízení 2016/679 (WP253), které se zaměřují na okolnosti, za nichž lze pokutu uložit.

Výpočet výše pokuty je na uvážení příslušného dozorového úřadu, a to v souladu s pravidly stanovenými v GDPR. V této souvislosti GDPR vyžaduje, aby výše pokuty byla v každém jednotlivém případě účinná, přiměřená a odrazující (ustanovení čl. 83 odst. 1 GDPR). Kromě toho dozorové úřady při stanovování výše pokuty náležitě zohlední seznam okolností, které se týkají charakteristik porušení (jeho závažnosti) nebo povahy pachatele (ustanovení čl. 83 odst. 2 GDPR). A konečně, výše pokuty nesmí překročit maximální částky stanovené v čl. 83 odst. 4, 5 a 6 GDPR. Vyčíslení výše pokuty je proto založeno na konkrétním posouzení provedeném v každém jednotlivém případě v rámci parametrů stanovených v GDPR.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti vypracoval EDPB následující metodiku pro výpočet správních pokut za porušení GDPR, která se skládá z pěti kroků.

Za prvé je třeba v daném konkrétním případě identifikovat operace zpracování a posoudit použití čl. 83 odst. 3 GDPR (**kapitola 3**). Za druhé je třeba určit výchozí bod pro další výpočet výše pokuty (**kapitola 4**). To se provádí posouzením klasifikace porušení podle GDPR, posouzením závažnosti porušení s ohledem na okolnosti případu a posouzením obratu dotčeného podniku. Třetím krokem je vyhodnocení přitěžujících a polehčujících okolností souvisejících s minulým nebo současným chováním správce/zpracovatele a odpovídající zvýšení nebo snížení pokuty (**kapitola 5**). Čtvrtým krokem je určení příslušných zákonných maxim pro různá porušení. Navýšení uplatněná v předchozích nebo dalších krocích nesmí tuto maximální částku překročit (**kapitola 6**). Nakonec je třeba analyzovat, zda vypočtená konečná částka splňuje požadavky na účinnost, odrazující účinek a přiměřenost. Pokutu lze ještě odpovídajícím způsobem upravit (**kapitola 7**), avšak nesmí být překročeno příslušné zákonné maximum.

U všech výše uvedených kroků je třeba mít na paměti, že výpočet pokuty není pouhým matematickým úkonem. Rozhodujícími faktory pro stanovení konečné částky jsou spíše okolnosti konkrétního případu, přičemž tato částka může být ve všech případech jakákoli, a to až do výše zákonného maxima.

Tyto pokyny a jejich metodika budou podléhat průběžnému přezkumu ze strany EDPB.

Obsah

SHRNUTÍ 3

KAPITOLA 1 – ÚVOD 6

1.1 – Právní rámec 6
1.2 – Cíl 6
1.3 – Oblast působnosti 7
1.4 – Použitelnost 8

KAPITOLA 2 – METODIKA VÝPOČTU VÝŠE POKUTY 8

2.1 – Obecné úvahy 8
2.2 – Přehled metodiky 8
2.3 – Pevně stanovené částky za porušení předpisů 9

KAPITOLA 3 – SOUBĚŽNÁ PORUŠENÍ A POUŽITÍ ČL. 83 ODST. 3 GDPR 9

Schéma 11

3.1 – Jedno sankcionovatelné jednání 12
3.1.1 – Souběh porušení 13

3.1.2 – Jednotnost jednání – ustanovení čl. 83 odst. 3 GDPR 15

3.2 – Více sankcionovatelných jednání 16

KAPITOLA 4 – VÝCHOZÍ BOD PRO VÝPOČET 16

4.1 – Kategorizace porušení podle čl. 83 odst. 4 až 6 nařízení GDPR 17
4.2 – Závažnost porušení v jednotlivých případech 17

4.2.1 – Povaha, závažnost a délka trvání porušení 17

4.2.2 – Úmyslné porušení nebo porušení z nedbalosti 19

4.2.3 – Kategorie dotčených osobních údajů 20

4.2.4 – Klasifikace závažnosti porušení a určení odpovídající výchozí částky 20

4.3 – Obrat podniku pro účely uložení účinné, odrazující a přiměřené pokuty 23

KAPITOLA 5 – PŘITĚŽUJÍCÍ A POLEHČUJÍCÍ OKOLNOSTI 25

5.1 – Určení přitěžujících a polehčujících okolností 25
5.2 – Opatření přijatá správcem nebo zpracovatelem ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů 25
5.3 – Míra odpovědnosti správce nebo zpracovatele 26
5.4 – Předchozí porušení ze strany správce nebo zpracovatele 26

5.4.1 – Časový rámec 26

5.4.2 – Předmět 27

5.4.3 – Další aspekty 27

5.5 – Míra spolupráce s dozorovým úřadem za účelem nápravy daného porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích účinků 28
5.6 – Způsob, jakým se dozorový úřad o porušení dozvěděl 28
5.7 – Dodržování dříve nařízených opatření týkajících se stejného předmětu 29
5.8 – Dodržování schválených kodexů chování nebo schválených mechanismů pro vydávání osvědčení 29

5.9 – Další přitěžující a polehčující okolnosti 29

KAPITOLA 6 – ZÁKONNÉ MAXIMUM A ODPOVĚDNOST PODNIKŮ 33

6.1 – Stanovení zákonného maxima 33

6.1.1 – Maximální statické částky 33

6.1.2 – Maximální dynamické částky 33

6.2 – Stanovení obratu a odpovědnosti podniku 34

6.2.1 – Stanovení odpovědnosti podniku a odpovědnosti společnosti 34

6.2.2 – Stanovení obratu 37

KAPITOLA 7 – ÚČINNOST, PŘIMĚŘENOST A ODRAZUJÍCÍ ÚČINEK 38

7.1 – Účinnost 38

7.2 – Proporcionalita 38

7.3 – Odrazující účinek 40

KAPITOLA 8 – FLEXIBILITA A PRAVIDELNÉ HODNOCENÍ 40

PŘÍLOHA – ILUSTRATIVNÍ TABULKA K POKYNŮM 04/2022 K VÝPOČTU SPRÁVNÍCH POKUT PODLE GDPR 42

Přijato

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

s ohledem na čl. 70 odst. 1 písm. k), j) a e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“),

s ohledem na Dohodu o EHP, a zejména na přílohu XI a protokol 37 k uvedené dohodě ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018[1],

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

s ohledem na pokyny pracovní skupiny podle článku 29 k uplatňování a stanovování správních pokut pro účely nařízení 2016/679, WP253, které schválil Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (dále jen „EDPB“) na svém prvním plenárním zasedání,

PŘIJAL TYTO POKYNY:

KAPITOLA 1 – ÚVOD

1.1 – Právní rámec

1. Obecným nařízením o ochraně osobních údajů (dále jen „GDPR“), které je použitelné od 25. května 2018, dokončila EU komplexní reformu regulace ochrany osobních údajů v Evropě. Jedním ze základních práv je ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů. Nařízení se opírá o několik klíčových prvků, z nichž jedním jsou silnější donucovací pravomoci dozorových úřadů. Nařízení ukládá novou, podstatně přísnější výši pokut a stanoví harmonizaci pokut mezi členskými státy.

2. Správci a zpracovatelé údajů nyní nesou větší odpovědnost za zajištění účinné ochrany osobních údajů. Dozorové úřady mají pravomoc zajistit dodržování zásad GDPR a práv dotčených osob v souladu se zněním a duchem GDPR.

3. Proto EDPB vypracoval pokyny, které mají poskytnout jasný a transparentní základ pro stanovení pokut dozorovými úřady. Dříve zveřejněné pokyny k uplatňování a stanovování správních pokut se zabývají okolnostmi, za nichž lze správní pokutu považovat za vhodný nástroj, a vykládají v tomto ohledu kritéria článku 83 GDPR[2]. Tyto pokyny se zabývají metodikou výpočtu správních pokut. Oba soubory pokynů jsou použitelné současně a měly by se vzájemně doplňovat.

1.2 – Cíl

[1] Odkazy na „členské státy“ v celém tomto dokumentu je třeba chápat jako odkazy na „členské státy EHP“.

[2] Pokyny k uplatňování a stanovování správních pokut pro účely nařízení 2016/679, WP 253 (dále jen „pokyny WP 253“). EDPB schválil pokyny WP 253 na svém prvním plenárním zasedání dne 25. května 2018. Viz dokument *Endorsement 1/2018*, který je k dispozici online zde.

4. Tyto pokyny jsou určeny pro použití dozorovými úřady k zajištění jednotného uplatňování a prosazování GDPR a vyjadřují společné chápání ustanovení článku 83 GDPR ze strany EDPB.

5. Cílem těchto pokynů je vytvořit harmonizované výchozí body sloužící ke společné orientaci, na jejichž základě bude možné v jednotlivých případech vypočítat správní pokuty. Z ustálené judikatury však vyplývá, že takové pokyny nemusí být natolik konkrétní, aby umožnily správci nebo zpracovateli provést přesný matematický výpočet očekávané pokuty[3]. V těchto pokynech se zdůrazňuje, že konečná výše pokuty závisí na všech okolnostech případu. Proto EDPB předpokládá spíše harmonizaci výchozích bodů a metodiky použité pro výpočet pokuty než harmonizaci výsledku.

6. Tyto pokyny lze chápat jako postupné kroky, ačkoli dozorové úřady nejsou povinny dodržet všechny kroky, pokud nejsou v daném případě použitelné, ani uvádět odůvodnění v souvislosti s aspekty pokynů, které nejsou uplatnitelné. Přesto by odůvodnění mělo zahrnovat alespoň faktory, které vedly k určení stupně závažnosti, obrat, který se zohledňuje, a přitěžující a polehčující okolnosti, které byly uplatněny.

7. Bez ohledu na tyto pokyny se na dozorové úřady i nadále vztahují všechny procesní povinnosti podle vnitrostátního práva a práva EU, včetně povinnosti odůvodnit svá rozhodnutí a povinností vyplývajících z mechanismu jediného kontaktního místa. V tomto ohledu, ačkoli jsou dozorové úřady povinny svá zjištění dostatečně odůvodnit v souladu s vnitrostátním právem a právem EU, by tyto pokyny neměly být vykládány tak, že vyžadují, aby dozorový úřad uvedl přesnou výchozí částku nebo přesně vyčíslil dopad každé přitěžující nebo polehčující okolnosti. Pouhým odkazem na tyto pokyny navíc nelze nahradit odůvodnění, které je třeba v konkrétním případě uvést.

8. Pokyny budou průběžně revidovány podle toho, jak se budou vyvíjet postupy v rámci EU a EHP. Je třeba poznamenat, že s výjimkou Dánska a Estonska[4] jsou dozorové úřady oprávněny udělovat správní pokuty, které jsou závazné, pokud se proti nim nikdo neodvolá. Postupem času se tedy bude dále vyvíjet jak správní, tak soudní praxe.

1.3 – Oblast působnosti

9. Cílem těchto pokynů je upravit pravidla pro stanovení pokut dozorovými úřady na zastřešující úrovni a vytvořit pro ně základ. Uvedené pokyny se vztahují na všechny typy správců a zpracovatelů podle čl. 4 bodů 7 a 8 GDPR s výjimkou fyzických osob, které nejednají jako podniky. To platí bez ohledu na pravomoci vnitrostátních orgánů ukládat pokuty fyzickým osobám.

10. Podle čl. 83 odst. 7 GDPR může každý členský stát stanovit pravidla týkající se toho, zda a do jaké míry je možno ukládat správní pokuty orgánům veřejné moci a veřejným subjektům usazeným v daném členském státě. Za předpokladu, že dozorové úřady mají tuto pravomoc na základě vnitrostátního práva, vztahují se tyto pokyny na výpočet pokuty, která má být uložena orgánům veřejné moci a veřejným subjektům, s výjimkou kapitoly 4.3. Dozorové úřady však mohou i nadále používat metodiku podobnou té, která je popsána v této kapitole. Kromě toho se kapitola 6 nevztahuje na výpočet pokuty ukládané orgánům veřejné moci a veřejným subjektům v případě, že vnitrostátní právo stanoví odlišná zákonná maxima a orgán veřejné moci nebo veřejný subjekt nejedná jako podnik ve smyslu kapitoly 6.2.1.

11. Pokyny se vztahují na přeshraniční případy i na případy, které nemají přeshraniční charakter.

[3] Viz například věci C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Dansk Rørindustri A/S a další v. Komise, bod 172 a věc T-91/11, InnoLux Corp. v. Komise, bod 88.
[4] Viz 151. bod odůvodnění GDPR.

12. Pokyny nejsou vyčerpávající ani nevysvětlují rozdíly mezi vnitrostátními systémy správního, občanského a trestního práva, pokud jde o ukládání správních pokut obecně.

1.4 – Použitelnost

13. Podle čl. 70 odst. 1 písm. e) GDPR je EDPB oprávněn vydávat pokyny, doporučení a osvědčené postupy s cílem podpořit soudržné uplatňování GDPR. V čl. 70 odst. 1 písm. k) GDPR se stanoví, že sbor zajišťuje jednotné uplatňování GDPR a z vlastního podnětu nebo případně na žádost Evropské komise zejména vypracovává pokyny pro dozorové úřady o uplatňování opatření uvedených v článku 58 a stanovování správních pokut podle článku 83.

14. S cílem dosáhnout jednotného přístupu k ukládání správních pokut, který by přiměřeně odrážel všechny zásady uvedené v GDPR, dohodl se EDPB na společném chápání kritérií pro posuzování podle článku 83 GDPR. Jednotlivé dozorové úřady budou tento společný přístup zohledňovat v souladu s místními správními a soudními předpisy, které se na ně vztahují.

KAPITOLA 2 – METODIKA VÝPOČTU VÝŠE POKUTY

2.1 – Obecné úvahy

15. Bez ohledu na povinnost spolupracovat a dodržovat soulad je výpočet výše pokuty na uvážení dozorového úřadu. GDPR vyžaduje, aby výše pokuty byla v každém jednotlivém případě účinná, přiměřená a odrazující (ustanovení čl. 83 odst. 1 GDPR). Kromě toho dozorové úřady při stanovování výše pokuty náležitě zohlední seznam okolností, které se týkají charakteristik porušení (jeho závažnosti) nebo chování pachatele (ustanovení čl. 83 odst. 2 GDPR). Vyčíslení výše pokuty je proto založeno na konkrétním posouzení provedeném v každém jednotlivém případě s ohledem na parametry obsažené v GDPR.

16. Za jednání porušující pravidla ochrany údajů nestanoví GDPR minimální pokutu. Naopak, v čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR jsou stanoveny pouze maximální částky, přičemž je zde seskupeno několik různých typů jednání. Pokutu lze v konečném důsledku vypočítat pouze na základě zvážení všech faktorů výslovně uvedených v čl. 83 odst. 2 písm. a) až j) GDPR, které jsou pro daný případ relevantní, a jakýchkoli dalších příslušných prvků, i když nejsou ve zmíněných ustanoveních výslovně uvedeny (jelikož čl. 83 odst. 2 písm. k) GDPR vyžaduje, aby se náležitě zohlednila jakákoli další použitelná okolnost). Konečná výše pokuty vyplývající z tohoto posouzení musí být v každém jednotlivém případě účinná, přiměřená a odrazující (ustanovení čl. 83 odst. 1 GDPR). Každá uložená pokuta musí dostatečně zohledňovat všechny tyto parametry a zároveň nesmí překročit zákonné maximum stanovené v čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR.

2.2 – Přehled metodiky

17. S ohledem na tyto parametry vypracoval EDPB následující metodiku pro výpočet správních pokut za porušení GDPR.

Krok 1	Identifikace operací zpracování v dotčeném případě a posouzení použití čl. 83 odst. 3 GDPR. **(Kapitola 3)**
Krok 2	Zjištění výchozího bodu pro další výpočet na základě vyhodnocení **(kapitola 4)**

	a) klasifikace podle čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR; b) závažnosti porušení podle čl. 83 odst. 2 písm. a), b) a g) GDPR; c) obratu podniku jako jednoho z relevantních prvků, který je třeba zohlednit za účelem uložení účinné, odrazující a přiměřené pokuty podle čl. 83 odst. 1 GDPR.
Krok 3	Vyhodnocení přitěžujících a polehčujících okolností souvisejících s minulým nebo současným chováním správce/zpracovatele a odpovídající zvýšení nebo snížení pokuty. **(Kapitola 5)**
Krok 4	Určení příslušných zákonných maxim pro jednotlivé operace zpracování. Navýšení uplatněná v předchozích nebo následujících krocích nesmí tuto částku překročit. **(Kapitola 6)**
Krok 5	Analýza, zda konečná výše vypočtené pokuty splňuje požadavky na účinnost, odrazující účinek a přiměřenost, jak vyžaduje čl. 83 odst. 1 GDPR, a odpovídající zvýšení nebo snížení pokuty. **(Kapitola 7)**

2.3 – Pevně stanovené částky za porušení předpisů

18. Za jistých okolností může dozorový úřad usoudit, že určitá porušení mohou být potrestána pokutou v předem stanovené pevné výši. Uplatnění pevné částky na určité druhy porušení nesmí bránit uplatňování GDPR, zejména jeho článku 83. Uplatňování pevných částek navíc nezbavuje dozorové úřady povinnosti dodržovat spolupráci a jednotnost (kapitola VII GDPR).

19. Je na uvážení dozorového úřadu, aby určil, které druhy porušení lze trestat předem stanovenou pevnou částkou, a to na základě jejich povahy, závažnosti a doby trvání. Pokud by takové určení bylo zakázáno nebo by bylo jinak v rozporu s vnitrostátními právními předpisy členského státu, nemůže je dozorový úřad provést.

20. Pevné částky mohou být stanoveny na základě uvážení dozorového úřadu, přičemž se zohlední mimo jiné sociální a hospodářské okolnosti daného členského státu ve vztahu k závažnosti porušení ve smyslu čl. 83 odst. 2 písm. a), b) a g) GDPR. Doporučuje se, aby dozorový úřad předem sdělil částky a okolnosti žádosti.

KAPITOLA 3 – SOUBĚŽNÁ PORUŠENÍ A POUŽITÍ ČL. 83 ODST. 3 GDPR

21. Aby bylo možné vypočítat pokutu na základě metodiky těchto pokynů, je důležité nejprve zvážit, na jakém jednání (skutkové okolnosti týkající se chování) a porušení (abstraktní právní popisy toho, co je sankcionovatelné) je pokuta založena. Konkrétní případ totiž může zahrnovat okolnosti, které lze považovat buď za jedno a totéž, nebo za samostatná sankcionovatelná jednání. Je také možné, že jedno a totéž jednání může vést k několika různým porušením, kdy přičtení jednoho porušení vylučuje přičtení jiného porušení, nebo je lze přičíst souběžně. Jinými slovy, může dojít k souběžným porušením. V závislosti na pravidlech souběhu tak může docházet k rozdílným výpočtům pokut.

22. Na základě analýzy tradic v členských státech ohledně pravidel o souběhu, jak jsou nastíněny v judikatuře Soudního dvora EU, [5]
a s ohledem na různé oblasti působnosti a právní důsledky lze tyto zásady zhruba rozdělit do následujících **tří kategorií**:
    - **souběh porušení (kapitola 3.1.1),**
    - **jednotnost jednání (kapitola 3.1.2)**,
    - **pluralita jednání (kapitola 3.2)**.

[5] Viz zejména podrobná analýza ve stanovisku generálního advokáta Tančeva ve věci C-10/18 P, Marine Harvest.

23. Tyto různé kategorie souběhů si vzájemně neodporují, ale mají různý rozsah použití a zapadají do uceleného celkového systému, čímž vytvářejí logický systém pro testování.

24. Proto je důležité nejdříve stanovit,

a. zda se okolnosti mají považovat za jedno (**kapitola 3.1**), či více sankcionovatelných jednání (**kapitola 3.2**);
b. v případě jednoho jednání (**kapitola 3.1**) pak, zda toto jednání vede k jednomu, nebo více porušením, či nikoli, a
c. v případě jednoho jednání, které vede k více porušením, zda přičtení jednoho porušení vylučuje přičtení jiného porušení (**kapitola 3.1.1**), nebo zda mají být přičtena souběžně (**kapitola 3.1.2**).

Přijato

SCHÉMA

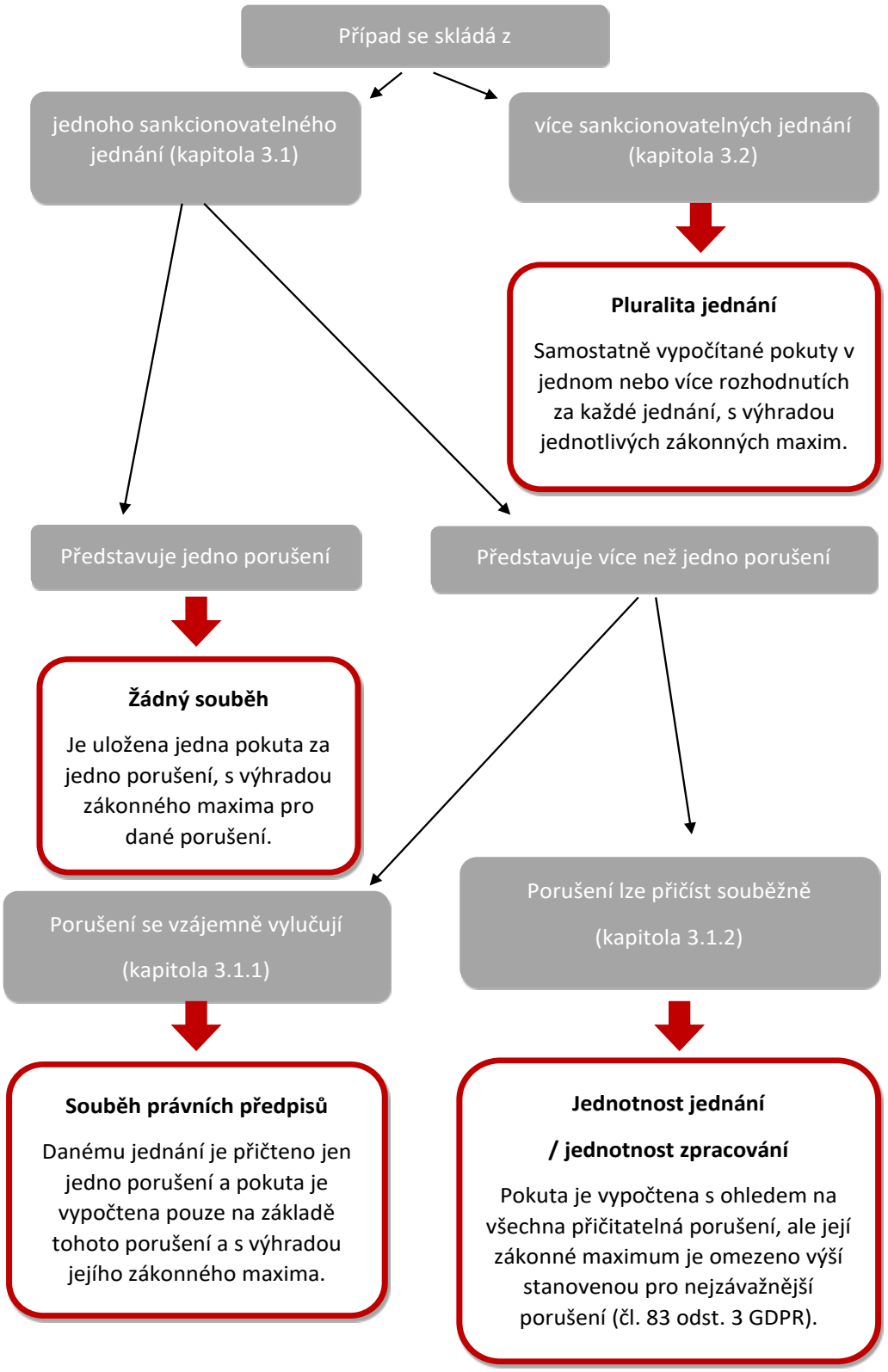
Případ se skládá z
jednoho sankcionovatelného jednání (kapitola 3.1)
více sankcionovatelných jednání (kapitola 3.2)
Pluralita jednání
Samostatně vypočítané pokuty v jednom nebo více rozhodnutích za každé jednání, s výhradou jednotlivých zákonných maxim.
Představuje jedno porušení
Představuje více než jedno porušení
Žádný souběh
Je uložena jedna pokuta za jedno porušení, s výhradou zákonného maxima pro dané porušení.
Porušení se vzájemně vylučují (kapitola 3.1.1)
Porušení lze přičíst souběžně (kapitola 3.1.2)
Souběh právních předpisů
Danému jednání je přičteno jen jedno porušení a pokuta je vypočtena pouze na základě tohoto porušení a s výhradou jejího zákonného maxima.
Jednotnost jednání / jednotnost zpracování
Pokuta je vypočtena s ohledem na všechna přičitatelná porušení, ale její zákonné maximum je omezeno výší stanovenou pro nejzávažnější porušení (čl. 83 odst. 3 GDPR).

3.1 – Jedno sankcionovatelné jednání

25. V prvním kroku je nezbytné zjistit, zda se jedná o jedno a totéž sankcionovatelné jednání („*idem*“), nebo zda je jich více, aby bylo možné určit příslušné sankcionovatelné jednání, které má být pokutováno. Proto je důležité pochopit, jaké okolnosti se považují za jedno a totéž jednání, a jaké za více jednání. Příslušné sankcionovatelné chování je třeba posoudit a určit případ od případu. V určitém případě by například „stejné nebo související operace zpracování“ mohly představovat jedno a totéž jednání.

26. Pojem „operace zpracování“ je obsažen v čl. 4 odst. 2 GDPR, kde je „zpracování“ definováno jako „jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.“

27. Při posuzování „stejných nebo souvisejících operací zpracování“ je třeba mít na paměti, že dozorový úřad může při posuzování porušení zohlednit všechny povinnosti, které jsou ze zákona nezbytné pro zákonné provedení operací zpracování, včetně například povinnosti transparentnosti (např. článek 13 GDPR). Tuto skutečnost zdůrazňuje i formulace „u stejných nebo souvisejících operací zpracování“, z níž vyplývá, že do oblasti působnosti tohoto ustanovení spadá jakékoli porušení, které se týká stejných nebo souvisejících operací zpracování a může na ně mít dopad.

28. Výraz „související“ odkazuje na zásadu, že jednotné jednání se může skládat z několika částí, které jsou prováděny jednotnou vůlí a které spolu kontextuálně (zejména pokud jde o totožnost z hlediska subjektu údajů, účelu a povahy), prostorově a časově souvisejí tak úzce, že je lze z objektivního hlediska považovat za jedno souvislé jednání. Dostatečná souvislost by se neměla předpokládat příliš jednoduše, aby dozorový úřad neporušoval zásady odrazování a účinného prosazování evropského práva. Proto je třeba tyto aspekty vztahů pro dostatečnou souvislost posuzovat případ od případu.

Příklad 1a – Stejné nebo související operace zpracování
Finanční instituce požádá subjekt podávající informace o úvěrové spolehlivosti o prověření úvěruschopnosti. Finanční instituce tyto informace obdrží a uloží je do svého systému.

Ačkoli shromažďování a uchovávání údajů o úvěruschopnosti finanční institucí jsou samostatnými operacemi zpracování, společně tvoří soubor operací zpracování, které jsou prováděny jednotnou vůlí a jsou kontextuálně, prostorově a časově propojeny tak úzce, že je lze z objektivního hlediska považovat za jedno souvislé jednání. Proto je třeba operace zpracování prováděné finanční institucí považovat za „související“, tvořící totéž jednání.

Příklad 1b – Stejné nebo související operace zpracování
Zprostředkovatel údajů se rozhodne provést novou činnost zpracování následujícím způsobem: rozhodne se jakožto třetí strana bez právního základu shromažďovat historii spotřebitelských transakcí od desítek maloobchodníků, aby provedl psychometrickou analýzu s cílem předpovědět budoucí chování jednotlivců, včetně politického volebního chování, ochoty opustit zaměstnání a dalších. Zároveň se zprostředkovatel údajů rozhodne, že tento postup neuvede v záznamech o činnostech zpracování, nebude informovat subjekty údajů a bude ignorovat veškeré žádosti subjektů údajů o informace v souvislosti s novými

operacemi zpracování. Operace zpracování zahrnuté do této činnosti zpracování tvoří soubor operací zpracování, které jsou prováděny jednotnou vůlí a jsou kontextuálně, prostorově a časově propojeny. Je třeba je považovat za „související" a tvořící totéž jednání. To zahrnuje i nezaznamenání činnosti zpracování v záznamech, neinformování subjektů údajů a nezavedení postupů k uplatnění práva na přístup týkajícího se nových operací zpracování. Tyto povinnosti byly v případě souvisejících operací zpracování porušeny.

Příklad 1c – Nejedná se o stejné nebo související operace zpracování
i) Stavební úřad provede ověření spolehlivosti uchazeče o zaměstnání. Součástí ověření je i politická příslušnost, členství v odborech a sexuální orientace. ii) O pět dní později požaduje stavební úřad od svých dodavatelů (živnostníků), aby mu poskytli nadměrné množství informací o svých obchodních transakcích s jinými subjekty, a to bez ohledu na to, zda mají nějaký význam pro smlouvu se stavebním úřadem nebo pro plnění jeho povinností. iii) O další týden později dojde u stavebního úřadu k porušení zabezpečení osobních údajů. Síť stavebního úřadu je navzdory odpovídajícím technickým a organizačním opatřením napadena hackerem a ten získá přístup do systému, který zpracovává osobní údaje občanů, kteří podali žádost na stavební úřad. Přestože byly údaje odpovídajícím způsobem zašifrovány v souladu s platnými normami, hacker je dokáže prolomit pomocí vojenské dešifrovací technologie a údaje prodá na tzv. darknetu. Stavební úřad neupozorní dozorový úřad, přestože je to jeho povinností. Dotčené operace zpracování v tomto případě, tj. ověření spolehlivosti, požadavky na poskytnutí vlastních informací od prodejců a neoznámení porušení zabezpečení osobních údajů, spolu nesouvisí. Nelze je proto považovat za „související", nýbrž představují odlišná jednání.

29. Pokud se zjistí, že okolnosti případu tvoří jedno a totéž jednání a vedou k jedinému porušení, může být pokuta vypočtena na základě tohoto porušení a jeho zákonné maximální výše. Pokud však okolnosti případu tvoří jedno a totéž jednání, které však vede nejen k jednomu, ale k více porušením, je třeba určit, zda přičtení jednoho porušení vylučuje přičtení jiného porušení (kapitola 3.1.1), nebo zda je lze přičíst souběžně (kapitola 3.1.2). Pokud okolnosti případu tvoří více jednání, je třeba je považovat za pluralitu jednání a postupovat podle kapitoly 3.2.

3.1.1 – Souběh porušení

30. Zásada souběhu porušení (označovaná také jako „zdánlivý souběh"[6] nebo „nepravý souběh") se uplatňuje všude tam, kde použití jednoho ustanovení vylučuje použitelnost jiného nebo je pod ně podřazeno. Jinými slovy, k souběhu dochází již na abstraktní úrovni zákonných ustanovení. Může to být buď na základě zásady speciality[7], subsidiarity nebo konzumpce, které se často uplatňují v případech, kdy ustanovení chrání stejný právní zájem. V takových případech by bylo nezákonné sankcionovat pachatele za stejné pochybení dvakrát[8].

31. V takovém případě souběhu porušení by se výše pokuty měla vypočítat pouze na základě porušení vybraného podle výše uvedených pravidel („nadřazené porušení")[9].

Zásada speciality[10]

[6] Viz například rakouský Verwaltungsgerichtshof, Ra 2018/02/0123, bod 9.
[7] Jak bylo posouzeno ve věci C-10/18 P, Marine Harvest v. Komise.
[8] Viz například rakouský Verwaltungsgerichtshof, Ra 2018/02/0123, bod 7.
[9] Jak bylo posouzeno ve věci C-10/18 P, Marine Harvest v. Komise.
[10] Jak bylo posouzeno ve věci C-10/18 P, Marine Harvest v. Komise.

Přijato

32. Zásada speciality (*specialia generalibus derogant*) je právní zásada, která znamená, že konkrétnější ustanovení (odvozené z téhož právního aktu nebo různých právních aktů stejné právní síly) nahrazuje obecnější ustanovení, ačkoli obě sledují stejný cíl. Specifičtější porušení je pak ve vztahu k méně specifickému někdy považováno za „kvalifikovaný typ" porušení. Na kvalifikovaný typ porušení se může vztahovat vyšší úroveň pokuty, vyšší zákonné maximum nebo delší promlčecí lhůta.

33. Někdy se však na základě výkladu může uplatnit i specialita, kdy je z důvodů povahy a systematiky jedno porušení považováno za kvalifikaci jiného, zjevně specifičtějšího, třebaže z jeho znění samotného žádný dodatečný prvek výslovně nevyplývá.

34. Pokud místo toho dvě ustanovení sledují dva samostatné cíle, představuje to rozlišující faktor, který je důvodem pro uložení samostatných pokut. Pokud například porušení jednoho ustanovení automaticky vede k porušení druhého, ale naopak tomu tak není, sledují tato porušení samostatné cíle.

35. Tyto zásady speciality se mohou uplatnit pouze tehdy, pokud a nakolik jsou cíle sledované dotčenými porušeními v konkrétním případě skutečně shodné. Vzhledem k tomu, že zásady ochrany údajů v článku 5 GDPR jsou stanoveny jako zastřešující pojmy, mohou nastat situace, kdy jiná ustanovení tuto zásadu konkretizují, ale nepopisují ji v celém rozsahu. Jinými slovy, ustanovení ne vždy vymezuje plný rozsah zásady[11]. Proto se zásady v závislosti na okolnostech[12] v některých případech shodným způsobem překrývají a jedno porušení může nahradit druhé, zatímco v jiných případech je překrytí pouze částečné, a tedy ne zcela shodné. Pokud se neshodují, nedochází k souběhu porušení. Lze je však uplatnit souběžně při výpočtu pokuty.

Zásada subsidiarity

36. Další forma souběhu porušení je často označována jako zásada subsidiarity. Uplatňuje se v případech, kdy je jedno porušení považováno za subsidiární ve vztahu k jinému porušení. Důvodem může být buď to, že právní předpisy subsidiaritu formálně deklarují, nebo to, že subsidiarita je podmíněna věcnými důvody[13]. O druhý případ se může jednat tehdy, když mají obě porušení stejný cíl, ale jedno z nich zahrnuje méně závažné obvinění z nemorálnosti nebo protiprávního jednání (např. správní delikt může být subsidiární vůči trestnému činu atd.).

Zásada konzumpce

[11] Závazné rozhodnutí 1/2021 ve věci sporu ohledně návrhu rozhodnutí irského dozorového úřadu týkajícího se společnosti WhatsApp Ireland podle čl. 65 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „závazné rozhodnutí EDPB 1/2021"), bod 192.

[12] Závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, bod 193.

[13] Myšlenka formální subsidiarity nepřímo vyplývá i z ustanovení čl. 35 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (dále jen „směrnice NIS 2"), ačkoli rozpor je řešen spíše na procesní než na věcné úrovni. Ustanovení upravuje, že „pokud dozorové úřady podle článku 55 nebo 56 nařízení (EU) 2016/679 uloží správní pokutu podle čl. 58 odst. 2 písm. i) GDPR, příslušné orgány nesmí uložit správní pokutu podle článku 34 směrnice NIS 2 za porušení uvedené v čl. 35 odst. 1 směrnice NIS 2 za stejné porušení, za něž byla uložena správní pokuta podle čl. 58 odst. 2 písm. i) GDPR." Porušení uvedené v čl. 35 odst. 1 směrnice NIS 2 je nepřímo považováno za subsidiární ve vztahu k pokutě na základě GDPR, pokud se jedná o stejné jednání.

Přijato

37. Zásada konzumpce se uplatňuje v případech, kdy porušení jednoho ustanovení pravidelně vede k porušení druhého, často proto, že jedno porušení je předběžným krokem k druhému.

3.1.2 – Jednotnost jednání – ustanovení čl. 83 odst. 3 GDPR

38. Podobně jako v případě souběhu porušení se zásada jednotnosti jednání (označovaná také jako „ideální souběh“) uplatňuje v případech, kdy je jedno jednání postiženo několika zákonnými ustanoveními, s tím rozdílem, že jedno ustanovení není vyloučeno ani podřazeno pod použitelnost druhého, protože nespadají do působnosti zásad speciality, subsidiarity nebo konzumpce a většinou sledují odlišné cíle.

39. Zásada jednotnosti jednání byla dále upřesněna na úrovni sekundárního práva v čl. 83 odst. 3 GDPR v podobě „jednotnosti zpracování“. Je důležité si uvědomit, že čl. 83 odst. 3 GDPR má omezenou použitelnost a nebude se vztahovat na každý jednotlivý případ, kdy je zjištěno více porušení, ale pouze na ty případy, kdy více porušení vzniklo ze „stejných nebo souvisejících operací zpracování“, jak je vysvětleno výše.[14] V těchto případech nesmí celková výše správní pokuty překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení[15].

40. V některých zvláštních případech lze rovněž předpokládat jednotnost jednání, pokud jedno jednání porušuje totéž zákonné ustanovení opakovaně. Tak tomu může být zejména v případech, kdy okolnosti způsobují opakující se shodné porušení téhož zákonného ustanovení v těsné časové a prostorové posloupnosti.

> ***Příklad 2 – Jednotnost jednání***
> *Správce rozesílá skupinám subjektů údajů v různých vlnách během jednoho dne balíčky reklamních e-mailů, aniž k tomu má zákonný důvod, a jedním jednotným jednáním tak několikanásobně poruší čl. 6 odst. 1 GDPR.*

41. Zdá se, že znění čl. 83 odst. 3 GDPR se na tento druhý případ jednotného jednání přímo nevztahuje, neboť není porušeno „více ustanovení“. Jednalo by se však o nerovné a nespravedlivé zacházení, pokud by pachatel, který jedním jednáním poruší různá ustanovení sledující různé cíle, byl zvýhodněn oproti pachateli, který stejným jednáním poruší stejné ustanovení sledující stejný cíl vícekrát. S cílem zabránit nesouladu právních zásad a dodržet základní právo na rovné zacházení podle Listiny se v takových případech čl. 83 odst. 3 GDPR použije obdobně.

42. V případě jednotnosti jednání nesmí celková výše správní pokuty překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení. „Pokud jde o výklad čl. 83 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, EDPB upozorňuje na to, že zásada užitečného účinku (*effet utile*) požaduje, aby všechny orgány zajistily plnou platnost a účinnost práva EU“[16]. V tomto ohledu nesmí být čl. 83 odst. 3 GDPR vykládán tak, že při vyměřování pokuty nezáleží na tom, zda se pachatel dopustil jednoho, nebo více porušení GDPR[17].

43. Výraz „celková výše“ znamená, že při posuzování výše pokuty je třeba zohlednit všechna spáchaná porušení,[18] a formulace „výše stanovená pro nejzávažnější porušení“ odkazuje na zákonná maxima pokut (např. čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR). Proto platí, že „[a]čkoli samotná pokuta nesmí překročit zákonné maximum nejvyšší sazby

[14] Závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, bod 320.
[15] Ustanovení čl. 83 odst. 3 GDPR uvádí v plném znění: „Pokud správce nebo zpracovatel úmyslně či z nedbalosti u stejných nebo souvisejících operací zpracování poruší více ustanovení tohoto nařízení, nesmí celková výše správní pokuty překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení.“
[16] Závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, bod 322.
[17] Tamtéž, bod 323.
[18] Tamtéž, bod 325.

pokuty, subjekt, který se porušení dopustil, musí být i nadále výslovně shledán vinným z porušení několika ustanovení a tato porušení musí být zohledněna při posuzování výše konečné pokuty, která má být uložena.“[19]. Ačkoli tím není dotčena povinnost dozorového úřadu, který pokutu ukládá, dbát na to, aby pokuta byla přiměřená, nelze pominout ostatní spáchaná porušení, a naopak je třeba je při výpočtu pokuty zohlednit.

3.2 – Více sankcionovatelných jednání

44. Zásada plurality jednání (označovaná také jako „Realkonkurrenz“, „skutečný souběh“ nebo „náhodný souběh“) popisuje všechny případy, na které se nevztahují zásady souběhu porušení (kapitola 3.1.1) nebo čl. 83 odst. 3 GDPR (kapitola 3.1.2).

45. Jediným důvodem, proč se tato porušení řeší v rámci jednoho rozhodnutí, je to, že se o nich dozorový úřad dozvěděl shodou okolností ve stejnou dobu, aniž by se jednalo o stejné nebo související operace zpracování ve smyslu čl. 83 odst. 3 GDPR. U pachatele je tedy shledáno porušení několika zákonných ustanovení a v souladu s vnitrostátním postupem jsou mu uloženy samostatné pokuty, a to buď v jednom rozhodnutí o uložení pokuty, nebo ve více samostatných rozhodnutích o uložení pokuty. Navíc vzhledem k tomu, že se nepoužije čl. 83 odst. 3 GDPR, může celková výše správní pokuty překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení (*argumentum a contrario*). Případy plurality jednání nepředstavují žádný důvod pro zvýhodnění pachatele, pokud jde o výpočet pokuty. Tím však není dotčena povinnost i nadále dodržovat obecnou zásadu proporcionality.

> ***Příklad 3 – Pluralita jednání***
> *Po provedení kontroly ochrany osobních údajů v prostorách správce dozorový úřad zjistil, že správce nezavedl postup pro přezkum a průběžné zlepšování zabezpečení svých internetových stránek, neposkytl zaměstnancům informace podle článku 13 týkající se zpracování údajů o lidských zdrojích a neinformoval dozorový úřad o nedávném porušení zabezpečení údajů o svých dodavatelích. Žádné z těchto porušení není vyloučeno nebo podřazeno z důvodu speciality, subsidiarity nebo konzumpce. Rovněž je nelze kvalifikovat jako tutéž operaci zpracování nebo související operace zpracování, neboť nepředstavují jednotnost jednání, nýbrž pluralitu jednání. Dozorový úřad proto shledá, že správce různými jednáními porušil články 13, 32 a 33 GDPR. Ve svém rozhodnutí o uložení pokuty uloží za každý z nich individuální pokutu, aniž pro jejich součet platí jednotná zákonná maximální výše.*

KAPITOLA 4 – VÝCHOZÍ BOD PRO VÝPOČET

46. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů se domnívá, že při výpočtu správních pokut by se mělo vycházet z harmonizovaného výchozího bodu[20]. Tento výchozí bod je východiskem pro další výpočet, při němž se zohlední a zváží všechny okolnosti případu a výsledkem bude konečná výše pokuty, která má být správci nebo zpracovateli uložena.

[19] Tamtéž, bod 326.
[20] Za předpokladu, že pokyny ponechávají dostatečný prostor pro přizpůsobení správní pokuty okolnostem případu, Soudní dvůr EU (dále jen „SDEU“) obecně připouští, aby se při výpočtu vycházelo z abstraktního výchozího bodu. Zejména ve spojených věcech C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Dansk Rørindustri, ale také nedávno ve věci T-15/02, BASF AG v. Komise, body 120–121 a 134, ve věci C-227/14 P, LG Display Co. Ltd v. Komise, bod 53, a ve věci T-26/02, Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd v. Komise, bod 50.

47. Stanovení harmonizovaných výchozích bodů v těchto pokynech nebrání a nemělo by bránit dozorovým úřadům v tom, aby každý případ posuzovaly individuálně. Pokuta uložená správci/zpracovateli se může pohybovat v libovolné výši až do zákonem stanovené maximální výše pokuty, pokud je tato pokuta účinná, odrazující a přiměřená. Existence výchozího bodu nebrání dozorovému úřadu snížit nebo zvýšit pokutu (až do její maximální výše), pokud to vyžadují okolnosti případu.

48. EDPB je toho názoru, že výchozí bod pro další výpočet tvoří tři prvky: kategorizace porušení na základě povahy podle čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR, závažnost porušení (jak je uvedeno v oddíle 4.2 níže) a obrat podniku jako jeden z relevantních prvků, který je třeba zohlednit za účelem uložení účinné, odrazující a přiměřené pokuty podle čl. 83 odst. 1 GDPR. Tyto prvky jsou podrobně popsány v kapitolách 4.1, 4.2 a 4.3 níže.

4.1 – Kategorizace porušení podle čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR

49. Téměř všechny povinnosti správců a zpracovatelů vyplývající z nařízení jsou rozděleny do kategorií dle své povahy v čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR.[21] GDPR stanoví dvě kategorie porušení: porušení, která jsou postižitelná podle čl. 83 odst. 4 GDPR, a porušení, která jsou postižitelná podle čl. 83 odst. 5 a 6 GDPR. První kategorie porušení se trestá pokutou v maximální výši 10 milionů EUR nebo 2 % ročního obratu podniku podle toho, která částka je vyšší, zatímco druhá kategorie porušení se trestá pokutou v maximální výši 20 milionů EUR nebo 4 % ročního obratu podniku podle toho, která částka je vyšší.

50. Tímto rozlišením normotvůrce stanovil první ukazatel závažnosti porušení v abstraktním smyslu. Čím závažnější je porušení předpisů, tím vyšší pokuta pravděpodobně bude.

4.2 – Závažnost porušení v jednotlivých případech

51. GDPR vyžaduje, aby dozorový úřad náležitě zohlednil povahu, závažnost a délku trvání porušení s přihlédnutím k povaze, rozsahu či účelu dotčeného zpracování, jakož i k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, jež jim byla způsobena (čl. 83 odst. 2 písm. a) GDPR), zda k porušení došlo úmyslně, nebo z nedbalosti (čl. 83 odst. 2 písm. b) GDPR) a kategorie osobních údajů dotčené daným porušením (čl. 83 odst. 2 písm. g) GDPR). Pro účely těchto pokynů označuje EDPB tyto faktory jako závažnost porušení.

52. Dozorový úřad musí tyto faktory přezkoumat s ohledem na okolnosti konkrétního případu a na základě této analýzy musí dospět k závěru o míře závažnosti, jak je uvedeno v bodě 60. V tomto ohledu může dozorový úřad rovněž zvážit, zda byly dané údaje přímo identifikovatelné. Přestože jsou tyto faktory v těchto pokynech rozebírány jednotlivě, ve skutečnosti se často prolínají a měly by být posuzovány ve vztahu k okolnostem případu jako celku.

4.2.1 – Povaha, závažnost a délka trvání porušení

53. Ustanovení čl. 83 odst. 2 písm. a) GDPR má širokou působnost a vyžaduje, aby dozorový úřad provedl úplné posouzení všech prvků, které představují porušení a které jsou vhodné k jeho odlišení od jiných porušení stejného druhu. V rámci tohoto posouzení by proto měly být zohledněny následující konkrétní faktory:

a) **Povaha porušení**, posuzovaná na základě konkrétních okolností případu. V tomto smyslu je tato analýza konkrétnější než abstraktní klasifikace podle čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR. Dozorový úřad může přezkoumat zájem, který má porušené ustanovení chránit, a místo tohoto ustanovení v

[21] V této souvislosti viz také pokyny WP 253, s. 9.

rámci ochrany údajů. Kromě toho může dozorový úřad posoudit, do jaké míry porušení bránilo účinnému uplatňování ustanovení a naplnění cíle, který mělo chránit.

b) **Závažnost porušení**, posuzovaná na základě konkrétních okolností. Jak je uvedeno v čl. 83 odst. 2 písm. a) GDPR, jedná se především o povahu zpracování, ale o závažnosti porušení bude vypovídat také „rozsah či účel dotčeného zpracování, jakož i počet dotčených subjektů údajů a míra škody, jež jim byla způsobena".

   i. **Povaha zpracování**, včetně kontextu, v němž je zpracování funkčně založeno (např. obchodní činnost, nezisková organizace, politická strana atd.), a všechny charakteristiky zpracování[22]. Pokud je povaha zpracování spojena s vyššími riziky, např. pokud je účelem sledovat, vyhodnocovat osobní aspekty nebo přijímat rozhodnutí či opatření s negativními účinky pro subjekty údajů, může dozorový úřad v závislosti na kontextu zpracování a úloze správce nebo zpracovatele zvážit, zda tomuto faktoru nepřisoudit větší váhu. Dále může dozorový úřad tomuto faktoru přikládat větší váhu, pokud existuje zjevná nerovnováha mezi subjekty údajů a správcem (např. pokud jsou subjekty údajů zaměstnanci, žáci nebo pacienti) nebo pokud se zpracování týká zranitelných subjektů údajů, zejména dětí.

   ii. **Rozsah zpracování** s odkazem na místní, vnitrostátní nebo přeshraniční rozsah prováděného zpracování a vztah mezi těmito informacemi a skutečným rozsahem zpracování z hlediska přidělení zdrojů správcem údajů. Tento prvek upozorňuje na skutečný rizikový faktor, který souvisí s tím, že s rostoucím rozsahem zpracování je pro subjekt údajů a dozorový úřad obtížnější omezit protiprávní jednání. Čím větší je rozsah zpracování, tím větší váhu může dozorový úřad tomuto faktoru přikládat.

   iii. Dozorový úřad tomuto faktoru přisoudí větší váhu na základě **účelu zpracování**. Dozorový úřad může rovněž posoudit, zda zpracování osobních údajů spadá do tzv. hlavních činností správce. Čím větší význam má zpracování pro hlavní činnosti správce nebo zpracovatele, tím závažnější budou nesrovnalosti v tomto zpracování. Dozorový úřad může za těchto okolností tomuto faktoru přikládat větší váhu. Mohou však nastat okolnosti, kdy je zpracování osobních údajů od hlavních činností správce nebo zpracovatele vzdáleno, ale přesto má významný dopad na hodnocení (je tomu tak například v případě zpracování týkajícího se osobních údajů pracovníků, kdy se porušení významně dotýká důstojnosti těchto pracovníků).

   iv. **Počet** konkrétně, ale i potenciálně dotčených **subjektů údajů**. Čím vyšší je počet dotčených subjektů údajů, tím větší váhu může dozorový úřad tomuto faktoru přikládat. V mnoha případech může mít porušení rovněž „systémový" charakter, a může se proto v různých okamžicích dotknout i dalších subjektů údajů, které dozorovému úřadu nepodaly stížnost nebo hlášení. Při posuzování, zda má porušení systémový charakter, může dozorový úřad v závislosti na okolnostech případu zvážit poměr mezi počtem

[22] Například při analýze prvku týkajícího se „povahy porušení" EDPB ve svém rozhodnutí 01/2020 o sporu vzniklém ohledně návrhu rozhodnutí irského dozorového úřadu týkajícího se společnosti Twitter International Company podle čl. 65 odst. 1 písm. a) GDPR (dále jen „závazné rozhodnutí EDPB 01/2020") uvedl, že „dotčené zpracování" se týkalo sdělení subjektů údajů, které se vědomě rozhodly omezit okruh příjemců těchto sdělení, a doporučil, aby byl tento aspekt při posuzování povahy zpracování zohledněn. V této souvislosti viz také závazné rozhodnutí EDPB 01/2020, bod 186.

Přijato

dotčených subjektů údajů a celkovým počtem subjektů údajů v daném kontextu (např. počtem občanů, zákazníků nebo zaměstnanců).

v. **Míra škody**, jež byla způsobena, a rozsah, v jakém se jednání může dotknout práv a svobod jednotlivce. Odkaz na „míru" způsobené škody má tedy za cíl upozornit dozorové úřady na škodu, která vznikla nebo pravděpodobně vznikla coby další, samostatný parametr s ohledem na počet dotčených subjektů údajů (například v případech, kdy je počet fyzických osob dotčených protiprávním zpracováním vysoký, ale škoda, která jim vznikla, je zanedbatelná). Podle 75. bodu odůvodnění GDPR se míra způsobené újmy týká fyzické, hmotné nebo nehmotné újmy. Posouzení škody se v každém případě omezí na to, co je funkčně nezbytné pro správné posouzení míry závažnosti porušení, jak je uvedeno v bodě 60 níže, aniž by docházelo k překryvům s činností soudních orgánů, jejichž úkolem je zjišťovat různé formy jednotlivých škod.

c) **Délka trvání porušení**, což znamená, že dozorový úřad může obecně přisoudit větší váhu porušení, jehož délka trvání je delší. Čím delší je délka trvání porušení, tím větší váhu může dozorový úřad tomuto faktoru přikládat. Pokud bylo dané jednání protiprávní i v předchozím regulačním rámci, lze v závislosti na vnitrostátním právu při vyčíslení pokuty zohlednit jak období po nabytí účinnosti GDPR, tak i předchozí období, a to s přihlédnutím k podmínkám tohoto rámce.

54. Dozorový úřad může výše uvedeným faktorům přikládat váhu v závislosti na okolnostech případu. Pokud nemají zvláštní význam, lze je rovněž považovat za neutrální.

4.2.2 – Úmyslné porušení nebo porušení z nedbalosti

55. Ve svých předchozích pokynech EDPB uvedl, že „obecně platí, že v souvislosti s charakteristikou trestného činu znamená ‚úmysl' vědomost a svévolné jednání, kdežto ‚neúmyslný' znamená, že nebylo zamýšleno způsobit porušení, i když správce, resp. zpracovatel porušil povinnost řádné péče vyžadovanou zákonem."[23] Neúmyslný v tomto smyslu neznamená nedobrovolný.

Příklad 4 – Ukázky úmyslu a nedbalosti (z pokynů WP 253)[24]
„Mezi okolnosti naznačující úmyslnost porušení by se mohlo řadit nezákonné zpracování provedené s výslovným souhlasem vrcholného vedení správce nebo navzdory doporučení pověřence pro ochranu osobních údajů či bez ohledu na stávající politiky, například získání a zpracování údajů o zaměstnancích konkurenta s cílem diskreditovat tohoto konkurenta na trhu. Dále může jít například o následující:
- *pozměňování osobních údajů za účelem vyvolání klamného (kladného) zdání o splnění cílů – s tím jsme se setkali v kontextu cílů stanovených pro čekací dobu v nemocnicích,*
- *obchodování s osobními údaji za účelem marketingu, tj. prodávání údajů způsobem, jako by se tak dělo se souhlasem, přestože subjekt údajů nebyl dotázán na to, jak by se s nimi mělo nakládat, nebo bez ohledu na jeho stanovisko.*

Jiné okolnosti, které mohou naznačovat nedbalost: například neprostudování a nedodržování stávajících politik, selhání lidského faktoru, neprovedení kontroly osobních údajů ve zveřejňovaných informacích,neprovedení včasných technických aktualizací nebo nepřijetí politik (spíše než jejich prosté neprovedení)".

[23] Viz pokyny WP 253, s. 11.
[24] Příklady citované přímo z pokynů WP 253, s. 12.

56. Zda k porušení došlo úmyslně, nebo z nedbalosti (čl. 83 odst. 2 písm. b) GDPR), je třeba posoudit s přihlédnutím k objektivním prvkům jednání zjištěným na základě skutkových okolností případu. EDPB zdůraznil, že obecně se má za to, že úmyslná porušení, „která vyjadřují pohrdání zákony, jsou závažnější než neúmyslná“[25]. V případě úmyslného porušení bude dozorový úřad tomuto faktoru pravděpodobně přikládat větší váhu. V závislosti na okolnostech případu může dozorový úřad přikládat váhu také míře nedbalosti. Nedbalost lze v nejlepším případě považovat za neutrální.

4.2.3 – Kategorie dotčených osobních údajů

57. Pokud jde o požadavek zohlednit kategorie dotčených osobních údajů (čl. 83 odst. 2 písm. g) GDPR), GDPR jasně poukazuje na typy údajů, které si zasluhují zvláštní ochranu, a tedy přísnější reakci, co se týče pokut. Jedná se přinejmenším o typy údajů, na které se vztahují články 9 a 10 GDPR, a údaje spadající mimo oblast působnosti těchto článků, jejichž šíření způsobuje subjektu údajů bezprostřední škodu nebo potíže[26] (např. lokalizační údaje, údaje o soukromé komunikaci, národní identifikační čísla nebo finanční údaje, jako jsou přehledy transakcí nebo čísla kreditních karet).[27] Obecně platí, že čím více takových kategorií údajů se to týká nebo čím citlivější jsou údaje, tím větší váhu může dozorový úřad tomuto faktoru přisoudit.

58. Dále je důležité zohlednit i množství dat týkajících se jednotlivých subjektů údajů, neboť s množstvím údajů týkajících se jednotlivých subjektů údajů roste i riziko porušení práva na soukromí a ochranu osobních údajů.

4.2.4 – Klasifikace závažnosti porušení a určení odpovídající výchozí částky

59. Závažnost porušení jako celku se určí na základě posouzení výše uvedených faktorů (kapitola 4.2.1–4.2.3). Toto posouzení není matematickým výpočtem, v němž se výše uvedené faktory posuzují jednotlivě, ale spíše důkladným zhodnocením konkrétních okolností případu, v němž jsou všechny výše uvedené faktory vzájemně propojeny. Při posuzování závažnosti porušení je proto třeba zohlednit porušení jako celek.

60. Na základě vyhodnocení výše uvedených faktorů lze konstatovat, že míra závažnosti porušení je i) nízká, ii) střední nebo iii) vysoká. Uvedenými kategoriemi není nijak dotčena otázka, zda lze pokutu uložit, či nikoli.

- Při výpočtu správní pokuty za porušení s **nízkou mírou závažnosti** stanoví dozorový úřad výchozí částku pro další výpočet v rozmezí od 0 do 10 % platného zákonného maxima.

- Při výpočtu správní pokuty za porušení se **střední mírou závažnosti** stanoví dozorový úřad výchozí částku pro další výpočet v rozmezí od 10 do 20 % platného zákonného maxima.

- Při výpočtu správní pokuty za porušení s **vysokou mírou závažnosti** stanoví dozorový úřad výchozí částku pro další výpočet v rozmezí od 20 do 100 % platného zákonného maxima.

61. Obecně platí, že čím závažnější je porušení v rámci své kategorie, tím vyšší bude pravděpodobně výchozí částka.

[25] Viz pokyny WP 253, s. 12.
[26] Tamtéž, s. 14.
[27] Šíření údajů o soukromé komunikaci a lokalizačních údajů může subjektu údajů způsobit bezprostřední škodu nebo újmu, na což se poukázalo prostřednictvím zvláštní ochrany, kterou normotvůrce EU přiznal soukromé komunikaci v článku 7 Listiny základních práv a ve směrnici 2002/58/ES, a kterou Soudní dvůr EU v určitých případech přiznal lokalizačním údajům, viz spojené věci C-511/18, C-512/18 a C-520/18, La Quadrature du Net a další, bod 117 a tam citovaná judikatura.

62. Rozmezí, v němž se počáteční částka určuje, nadále podléhá přezkumu ze strany EDPB a jeho členů a v případě potřeby může být upraveno.

Příklad 5a – Kvalifikace závažnosti porušení (vysoká míra závažnosti)
Po prošetření četných stížností na nevyžádané hovory od zákazníků telefonní společnosti příslušný dozorový úřad zjistil, že telefonní společnost používala kontaktní údaje svých zákazníků pro účely telemarketingu bez platného právního základu (porušení článku 6 GDPR). Telefonní společnost totiž nabízela jména a registrovaná telefonní čísla svých zákazníků třetím stranám pro marketingové účely. Telefonní společnost tak učinila i přes doporučení pověřence pro ochranu osobních údajů, aniž by se snažila tuto praxi omezit nebo nabídla zákazníkům možnost vznést námitku. Ve skutečnosti tato praxe probíhala od května 2018 a v době šetření stále pokračovala. Dotyčná telefonní společnost působila na celostátní úrovni a tato praxe se týkala všech jejích 4 milionů zákazníků. Dozorový úřad zjistil, že všichni tito zákazníci byli pravidelně vystavováni nevyžádaným telefonátům třetích stran, aniž měli k dispozici účinné prostředky, jak je zastavit.

*Dozorový úřad byl pověřen posouzením závažnosti tohoto případu. Výchozím bodem bylo zjištění dozorového úřadu, že porušení článku 6 GDPR je **uvedeno mezi porušeními čl. 83 odst. 5 GDPR**, a proto spadá do vyšší úrovně podle článku 83 GDPR. Dále pak dozorový úřad posoudil okolnosti případu. V tomto ohledu dozorový úřad přisoudil významnou váhu **povaze porušení**, neboť porušené ustanovení (článek 6 GDPR) je základem zákonnosti zpracování údajů jako celku. Nedodržením tohoto ustanovení je zákonnost zpracovávání údajů jako celku vyloučena. Dozorový úřad rovněž přisoudil značnou váhu **délce trvání porušení**, které začalo v době vstupu GDPR v platnost a v době šetření stále trvalo. Závažnost **rozsahu zpracování** zvýšila i skutečnost, že telefonní společnost působila celostátně. **Počet** dotčených **subjektů údajů** byl označen jako velmi vysoký (4 miliony v porovnání s celkovým počtem 14 milionů obyvatel), zatímco **míra újmy**, která jim vznikla, byla považována za střední (nehmotná újma v podobě obtěžování). Druhé uvedené posouzení bylo provedeno s ohledem na **kategorie dotčených údajů** (jméno a telefonní číslo). K závažnosti porušení však přispěla skutečnost, že k porušení došlo v rozporu s doporučením pověřence pro ochranu osobních údajů, a bylo tedy považováno za **úmyslné**.*

*S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem (závažnost, dlouhé trvání, vysoký počet subjektů údajů, celostátní rozsah, úmyslná povaha, středně závažná škoda) dospěl dozorový úřad k závěru, že porušení je považováno za **vysoce závažné**. Dozorový úřad určí výchozí částku pro další výpočet v rozmezí 20 až 100 % zákonného maxima uvedeného v čl. 83 odst. 5 GDPR.*

Příklad 5b – Kvalifikace závažnosti porušení (střední míra závažnosti)
Dozorový úřad obdržel od nemocnice oznámení o porušení zabezpečení osobních údajů. Z oznámení vyplynulo, že několik zaměstnanců mělo možnost nahlížet do částí zdravotní dokumentace pacientů, které by jim vzhledem k tomu, na jakém oddělení pracují, neměly být přístupné. Nemocnice vypracovala postupy pro regulaci přístupu k dokumentaci pacientů a zavedla přísná opatření pro omezený přístup. Ta spočívala v tom, že zaměstnanci jednoho oddělení měli přístup pouze ke zdravotnickým informacím, které se týkaly daného oddělení. Kromě toho nemocnice investovala do zlepšování informovanosti svých zaměstnanců o ochraně soukromí. Jak se však ukázalo, vyskytly se problémy týkající se kontroly oprávnění. Zaměstnanci, kteří přecházeli z jednoho oddělení na druhé, měli stále přístup ke spisům pacientů ze svých „starých" oddělení a nemocnice neměla zavedeny žádné postupy, které by umožňovaly přizpůsobit oprávnění zaměstnanců jejich aktuálnímu pracovišti. Z interního šetření nemocnice vyplynulo, že nejméně 150 zaměstnanců (z 3 500) mělo nesprávná oprávnění, což se dotklo nejméně 20 000 z 95 000 dokumentací pacientů. Nemocnice

prokázala, že zaměstnanci využili svá oprávnění k nahlížení do dokumentace pacientů nejméně v 16 případech. Dozorový úřad se domnívá, že došlo k porušení článku 32 GDPR.

Při posuzování závažnosti případu dozorový úřad nejprve konstatoval, že porušení článku 32 GDPR je ***uvedeno mezi porušeními čl. 83 odst. 4 GDPR****, a spadá tedy do nižší úrovně podle článku 83 GDPR. Dále pak dozorový úřad posoudil okolnosti případu. V tomto ohledu dozorový úřad usoudil, že ačkoli* ***počet subjektů údajů, kterých se porušení týkalo****, byl pouze 16, mohlo jich být v daném případě potenciálně 20 000 a vzhledem k systémové povaze problému dokonce 95 000. Kromě toho dozorový úřad klasifikoval porušení jako* ***porušení z nedbalosti****, avšak v nízké míře, což bylo za okolností tohoto konkrétního případu považováno za neutrální faktor vzhledem k tomu, že nemocnice nepřijala zásady udělování oprávnění tam, kde tak jistě měla učinit, ale jinak učinila kroky k zavedení přísných opatření k omezení přístupu. Toto hodnocení nebylo ovlivněno skutečností, že ostatní zásady ochrany a zabezpečení údajů byly úspěšně zavedeny, jak požaduje GDPR. A konečně, dozorový úřad přisoudil značnou váhu skutečnosti, že dokumentace pacientů obsahuje zdravotní údaje, které jsou podle článku 9 GDPR* ***zvláštními kategoriemi údajů****.*

S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem (povaha zpracování a zvláštní kategorie údajů ve vztahu k počtu skutečně a potenciálně dotčených subjektů údajů) dospěl dozorový úřad k závěru, že porušení je považováno za ***středně závažné****. Dozorový úřad určí výchozí částku pro další výpočet v rozmezí 10 až 20 % zákonného maxima uvedeného v čl. 83 odst. 4 GDPR.*

Příklad 5c – Kvalifikace závažnosti porušení (nízká míra závažnosti)
Dozorový úřad obdržel řadu stížností na způsob, jakým internetový obchod nakládá s právem svých subjektů údajů na přístup. Podle stěžovatelů trvalo vyřízení jejich žádostí o přístup 4 až 6 měsíců, což je za hranicí lhůt povolených GDPR. Dozorový úřad stížnosti prošetřil a zjistil, že internetový obchod reaguje na žádosti o přístup s nejvýše tříměsíčním zpožděním, a to v 5 % případů. Celkově obchod ročně obdržel přibližně 1 000 žádostí o přístup a potvrdil, že 950 z nich bylo vyřízeno včas. Kromě toho měl internetový obchod zavedeny zásady, jejichž cílem bylo zajistit, aby všechny žádosti o přístup byly vyřízeny správně a v plném rozsahu. Dozorový úřad nicméně dospěl k závěru, že internetový obchod porušil čl. 12 odst. 3 GDPR, a rozhodl se uložit pokutu.

Při výpočtu výše pokuty, která má být uložena, byl dozorový úřad pověřen posouzením závažnosti tohoto případu. Výchozím bodem bylo zjištění dozorového úřadu, že porušení článku 12 GDPR je ***uvedeno mezi porušeními čl. 83 odst. 5 GDPR****, a proto spadá do vyšší úrovně podle článku 83 GDPR. Dále pak dozorový úřad posoudil okolnosti případu. V tomto ohledu dozorový úřad pečlivě analyzoval* ***povahu porušení****. Přestože právo na včasný přístup k osobním údajům je jedním ze základních kamenů práv subjektu údajů, dozorový úřad měl za to, že porušení bylo v tomto ohledu málo závažné, vzhledem k tomu, že všechny žádosti byly nakonec s mírným zpožděním vyřízeny. S ohledem na* ***účel zpracování*** *dozorový úřad shledal, že zpracování osobních údajů nebylo hlavní činností internetového obchodu, nicméně představovalo důležitý pomocný prvek při plnění jeho cíle, kterým je prodej zboží přes internet. Dozorový úřad měl za to, že tato skutečnost zvyšuje závažnost porušení. Na druhou stranu* ***míra škody****, jež byla subjektům údajů způsobena, byla považována za minimální, neboť všechny žádosti o přístup byly do šesti měsíců vyřízeny.*

S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem (povaha porušení, účel zpracování a míra škody) dospěl dozorový úřad k závěru, že porušení je považováno za ***málo závažné****. Dozorový úřad určí výchozí částku pro další výpočet v rozmezí 0 až 10 % zákonného maxima uvedeného v čl. 83 odst. 5 GDPR.*

4.3 – Obrat podniku pro účely uložení účinné, odrazující a přiměřené pokuty

63. GDPR vyžaduje, aby každý dozorový úřad zajistil, že ukládání správních pokut bude v každém jednotlivém případě účinné, přiměřené a odrazující (čl. 83 odst. 1 GDPR). Uplatnění těchto zásad práva Evropské unie může mít v jednotlivých případech dalekosáhlé důsledky, neboť výchozí body, které GDPR nabízí pro výpočet správních pokut, se vztahují jak na mikropodniky, tak na nadnárodní korporace. Aby byla pokuta ve všech případech účinná, přiměřená a odrazující, očekává se, že dozorové úřady budou správní pokuty ukládat ve vhodné výši v rámci celého rozmezí, jež je k dispozici, až do výše zákonného maxima. To může vést k výraznému zvýšení nebo snížení výše pokuty v závislosti na okolnostech případu.

64. EDPB se domnívá, že je spravedlivé, aby se v níže uvedených výchozích bodech odráželo rozlišení velikosti podniků, a proto zohledňuje jejich obrat[28]. EDPB se řídí požadavky článku 83 GDPR, nařízením GDPR jako celkem a ustálenou judikaturou SDEU, která uvádí, že obrat podniku může být ukazatelem jeho velikosti a hospodářské síly[29]. Tím však dozorový úřad není zbaven povinnosti provést na konci výpočtu přezkum účinnosti, odrazující povahy a přiměřenosti (viz kapitola 7). Ten zahrnuje všechny okolnosti případu, včetně např. souběhu více porušení, zvýšení a snížení pokuty z důvodu přitěžujících či polehčujících okolností a finanční/sociálně-ekonomické okolnosti. Je však povinností dozorového úřadu zajistit, aby stejné okolnosti nebyly započítány dvakrát. Konkrétně by dozorové úřady neměly podle kapitoly 7 opakovaně zvyšovat nebo snižovat částky v souvislosti s obratem společnosti, ale spíše by měly přehodnotit své odhady vhodné výchozí částky.

65. Z výše uvedených důvodů může dozorový úřad zvážit úpravu výchozí částky odpovídající závažnosti porušení v případech, kdy se tohoto porušení dopustí podnik s ročním obratem nepřesahujícím 2 miliony EUR, s ročním obratem nepřesahujícím 10 milionů EUR nebo s ročním obratem nepřesahujícím 50 milionů EUR[30].

- **U podniků s ročním obratem ≤ 2 miliony EUR** mohou dozorové úřady při výpočtu vycházet z částky mezi 0,2 % a 0,4 % zjištěné výchozí částky.

- **U podniků s ročním obratem od 2 do 10 milionů EUR** mohou dozorové úřady při výpočtu vycházet z částky mezi 0,3 % a 2 % zjištěné výchozí částky.

- **U podniků s ročním obratem od 10 do 50 milionů EUR** mohou dozorové úřady při výpočtu vycházet z částky mezi 1,5 % a 10 % zjištěné výchozí částky.

66. Ze stejných důvodů může dozorový úřad zvážit úpravu výchozí částky odpovídající závažnosti porušení v případech, kdy se tohoto porušení dopustí podnik s ročním obratem nepřesahujícím 100 milionů EUR, s ročním obratem nepřesahujícím 250 milionů EUR a s ročním obratem nepřesahujícím 500 milionů EUR[31].

---

[28] Viz také závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, body 411 a 412: „V souladu s čl. 83 odst. 4 až 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů není obrat podniku pro stanovení maximální výše pokuty výlučně relevantní, ale v souladu s čl. 83 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ho lze vzít v úvahu [jako jeden z relevantních prvků] i pro samotný výpočet pokuty, je-li to vhodné, aby bylo zajištěno, že uložení pokuty je účinné, přiměřené a odrazující.“ Obrat dotčeného podniku je podrobněji popsán v kapitole 6.2 těchto pokynů.

[29] To konstatoval Tribunál ve věci T-25/06, Alliance One International, Inc. v. Evropská komise, bod 211, s odkazem na další judikaturu, například věc T-9/99, HFB a další v. Komise, body 528 a 529, a věc T-175/05, Akzo Nobel a další v. Komise, bod 114.

[30] Tyto hodnoty obratu vycházejí z doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků. Při stanovení výchozích bodů vychází EDPB pouze z ročního obratu podniku (viz kapitola 6 níže).

[31] Tyto údaje se doplňují, aby se překlenul rozdíl mezi nejvyšší prahovou hodnotou uvedenou v předchozím odstavci a prahovou hodnotou obratu stanovenou v čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR.

- U **podniků s ročním obratem od 50 do 100 milionů EUR** mohou dozorové úřady při výpočtu vycházet z částky mezi 8 % a 20 % zjištěné výchozí částky.

- U **podniků s ročním obratem od 100 do 250 milionů EUR** mohou dozorové úřady při výpočtu vycházet z částky mezi 15 % a 50 % zjištěné výchozí částky.

- U **podniků s ročním obratem od 250 do 500 milionů EUR** mohou dozorové úřady při výpočtu vycházet z částky mezi 40 % a 100 % zjištěné výchozí částky.

- U podniků **s ročním obratem vyšším než 500 milionů EUR** mohou dozorové úřady zvážit postup bez úpravy zjištěné výchozí částky. Takové podniky totiž překročí zákonem stanovené statické maximum, a proto je velikost podniku již zohledněna v zákonem stanoveném dynamickém maximu, které se používá k určení výchozí částky pro další výpočet na základě vyhodnocení závažnosti porušení.

67. Obecně platí, že čím vyšší je obrat podniku v rámci příslušné úrovně, tím vyšší bude pravděpodobně výchozí částka. To platí zejména pro největší podniky, u nichž má kategorie výchozích částek nejširší rozpětí.

68. Dozorový úřad navíc není povinen tuto úpravu použít, není-li úprava výchozí částky pokuty z hlediska účinnosti, odrazujícího účinku a přiměřenosti nezbytná.

69. Je třeba znovu zdůraznit, že tyto částky jsou výchozími body pro další výpočet, nikoli pevně stanovenými částkami (sazbami) za porušení ustanovení GDPR. Dozorový úřad má možnost využít celé rozpětí pokut od libovolné částky až po zákonné maximum, přičemž zajistí, aby výše pokuty odpovídala okolnostem případu, jak požaduje Soudní dvůr v případě použití abstraktního výchozího bodu.

Příklad 6a – Stanovení výchozích bodů pro další výpočet
Řetězec supermarketů s obratem 450 milionů EUR porušil článek 12 GDPR. Dozorový úřad na základě pečlivé analýzy okolností případu rozhodl, že míra závažnosti porušení je nízká. Za účelem stanovení výchozího bodu pro další výpočet dozorový úřad nejprve zjistí, že článek 12 GDPR je uveden v čl. 83 odst. 5 písm. b) GDPR a že na základě obratu podniku (450 milionů EUR) se použije zákonné maximum 20 milionů EUR.

Vzhledem k míře závažnosti stanovené dozorovým úřadem (nízká) by měla být zvážena výchozí částka v rozmezí 0 až 2 miliony EUR (v rozmezí od 0 do 10 % platného zákonného maxima, viz bod 60 výše).

Dozorový úřad usoudil, že na základě velikosti podniku, který má obrat 450 milionů EUR, lze oprávněně provést úpravu snížením až na 90 % výchozí částky. Tato částka tvoří základ pro další výpočet, jehož výsledkem by měla být konečná částka nepřesahující platné zákonné maximum 20 milionů EUR.

Příklad 6b – Stanovení výchozích bodů pro další výpočet
Bylo zjištěno, že začínající seznamovací aplikace s obratem 500 000 EUR prodala citlivé osobní údaje svých zákazníků několika zprostředkovatelům údajů za účelem analýzy, čímž porušila článek 9 a čl. 5 odst. 1 písm. a) GDPR. Dozorový úřad na základě pečlivé analýzy okolností případu rozhodl, že míra závažnosti porušení je vysoká. Za účelem stanovení výchozího bodu pro další výpočet dozorový úřad

Přijato

nejprve zjistil, že články 9 a 5 GDPR jsou uvedeny v čl. 83 odst. 5 písm. a) GDPR a že na základě obratu podniku (500 000 EUR) se použije zákonné maximum 20 000 000 EUR.

Vzhledem k míře závažnosti stanovené dozorovým úřadem (vysoká) by měla být zvážena výchozí částka v rozmezí od 4 000 000 do 20 000 000 EUR (v rozmezí od 20 do 100 % platného zákonného maxima, viz bod 60 výše).

Dozorový úřad usoudil, že na základě velikosti podniku, který má obrat 500 000 EUR, lze oprávněně provést úpravu snížením až na 0,25 % výchozí částky. Tato částka tvoří základ pro další výpočet, jehož výsledkem by měla být konečná částka nepřesahující platné maximum 20 milionů EUR.

KAPITOLA 5 – PŘITĚŽUJÍCÍ A POLEHČUJÍCÍ OKOLNOSTI

5.1 – Určení přitěžujících a polehčujících okolností

70. V souladu se strukturou GDPR musí dozorový úřad po tom, co posoudí povahu, závažnost a dobu trvání porušení, jakož i to, zda se jedná o úmyslné porušení či porušení z nedbalosti, a kategorie dotčených osobních údajů, zohlednit zbývající přitěžující a polehčující okolnosti uvedené v čl. 83 odst. 2 GDPR.

71. Pokud jde o posouzení těchto prvků, nelze zvýšení nebo snížení pokuty stanovit předem prostřednictvím tabulek nebo procentních podílů. Je třeba zopakovat, že skutečné vyčíslení pokuty bude záviset na všech prvcích shromážděných v průběhu šetření a na dalších úvahách souvisejících rovněž s předchozími zkušenostmi dozorového úřadu s ukládáním pokut.

72. Pro přehlednost je třeba poznamenat, že každé kritérium čl. 83 odst. 2 GDPR, ať už je posuzováno podle kapitoly 4 nebo podle této kapitoly, by mělo být v rámci celkového posouzení čl. 83 odst. 2 GDPR zohledněno pouze jednou.

5.2 – Opatření přijatá správcem nebo zpracovatelem ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů

73. Prvním krokem při určování, zda nastaly přitěžující nebo polehčující okolnosti, je přezkoumání čl. 83 odst. 2 písm. c), v němž se hovoří o „krocích podniknutých správcem či zpracovatelem ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů“.

74. Jak připomínají pokyny WP253, správci a zpracovatelé údajů mají již nyní povinnost „zavést technická a organizační opatření nutná k zajištění zabezpečení v míře úměrné riziku, provést posouzení vlivu na ochranu osobních údajů a zmírnit rizika, která zpracování osobních údajů představuje pro práva a svobody příslušných osob.“ V případě porušení by však správce nebo zpracovatel měli „vynaložit veškeré úsilí na zmírnění následků porušení pro dotčené osoby“[32].

75. Přijetí vhodných opatření ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů lze považovat za polehčující okolnost, která může vést ke snížení výše pokuty.

76. Přijatá opatření je třeba posuzovat zejména s ohledem na prvek včasnosti, tj. dobu, kdy je správce nebo zpracovatel provede, a jejich účinnost. V tomto smyslu je pravděpodobnější, že za polehčující okolnost budou

[32] Pokyny WP253, s. 12.

považována opatření provedená spontánně před tím, než se správce nebo zpracovatel dozvěděl o zahájení šetření ze strany dozorového úřadu, než opatření provedená až následně.

5.3 – Míra odpovědnosti správce nebo zpracovatele

77. V návaznosti na čl. 83 odst. 2 písm. d) bude třeba posoudit míru odpovědnosti správce nebo zpracovatele s přihlédnutím k opatřením, která zavedli podle článků 25 a 32 GDPR. V souladu s pokyny WP253 pak „otázka, kterou musí dozorový úřad následně zodpovědět, je, do jaké míry správce ‚učinil to, co bylo možné očekávat, že učiní', vzhledem k povaze, účelům a rozsahu zpracování a s ohledem na povinnosti, které mu uděluje nařízení[33]".

78. S ohledem na toto kritérium je třeba posoudit zejména zbytkové riziko pro svobody a práva subjektů údajů, újmu způsobenou subjektům údajů a škodu, která přetrvává i po přijetí opatření správcem, jakož i míru robustnosti opatření přijatých podle článků 25 a 32 GDPR.

79. V tomto ohledu může dozorový úřad rovněž zvážit, zda byly dané údaje přímo identifikovatelné a/nebo dostupné bez technické ochrany.[34] Je však třeba mít na paměti, že existence takové ochrany nemusí nutně představovat polehčující okolnost (viz bod 82 níže). Vždy záleží na okolnostech daného případu.

80. Aby mohl dozorový úřad výše uvedené prvky náležitě posoudit, měl by vzít v úvahu veškerou relevantní dokumentaci poskytnutou správcem nebo zpracovatelem, např. v souvislosti s uplatněním jejich práva na obhajobu. Taková dokumentace by mohla zejména poskytnout důkazy o tom, kdy byla opatření přijata a jak byla provedena, zda došlo k interakci mezi správcem a zpracovatelem (je-li to relevantní) nebo zda došlo ke kontaktu s pověřencem pro ochranu osobních údajů nebo subjekty údajů (je-li to relevantní).

81. Vzhledem ke zvýšené míře odpovědnosti vyplývající z GDPR ve srovnání se směrnicí 95/46/ES [35] je pravděpodobné, že míra odpovědnosti správce nebo zpracovatele bude považována buď za přitěžující, nebo za neutrální faktor. Pouze ve výjimečných případech, kdy správce nebo zpracovatel přesáhne rámec povinností, které mu byly uloženy, bude tato skutečnost považována za polehčující okolnost.

5.4 – Předchozí porušení ze strany správce nebo zpracovatele

82. Předchozími porušeními se rozumí porušení, která byla zjištěna již před vydáním rozhodnutí. V případě spolupráce podle kapitoly VII GDPR jsou předchozími porušeními ta, která již byla zjištěna před vydáním návrhu rozhodnutí (ve smyslu článku 60 GDPR).

83. Podle čl. 83 odst. 2 písm. e) GDPR musí být při rozhodování o uložení správní pokuty a při rozhodování o její výši zohledněna veškerá relevantní předchozí porušení, jichž se správce nebo zpracovatel dopustil. Podobnou formulaci lze nalézt ve 148. bodě odůvodnění GDPR.

5.4.1 – Časový rámec

84. Předně je třeba zohlednit okamžik, kdy došlo k předchozímu porušení, neboť čím delší je časový odstup mezi předchozím porušením a právě šetřeným porušením, tím menší je jeho význam. Čím dříve tedy k porušení

[33] Tamtéž, s. 13.
[34] Tamtéž, s. 14–15.
[35] Tamtéž, s. 13.

došlo, tím menší význam mu dozorové úřady přikládají. Toto posouzení je ponecháno na uvážení dozorového úřadu, a to v souladu s platnými vnitrostátními a evropskými právními předpisy a zásadami.

85. Protože však i porušení, k nimž došlo před dlouhou dobou, mohou mít stále význam při posuzování historie správce nebo zpracovatele, nejsou pro tento účel stanoveny pevné promlčecí lhůty. Některé vnitrostátní právní předpisy však dozorovému úřadu brání v tom, aby po uplynutí stanovené doby přihlížel k předchozím porušením. Stejně tak některé vnitrostátní právní předpisy ukládají povinnost vymazat záznamy po uplynutí určité doby, což jednajícím dozorovým úřadům brání v tom, aby k těmto předchozím případům přihlížely.

86. Ze stejného důvodu je třeba poznamenat, že porušení GDPR je nutné vzhledem k jejich větší aktuálnosti považovat za relevantnější než porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení směrnice 95/46/ES (pokud vnitrostátní právní předpisy umožňují, aby dozorový úřad k těmto porušením přihlédl).

5.4.2 – Předmět

87. Pro účely čl. 83 odst. 2 písm. e) GDPR lze za „relevantní“ považovat dřívější porušení předpisů, ať už se týkala stejného, nebo jiného předmětu, než je ten, který je předmětem šetření.

88. Ačkoli představu o obecném postoji správce nebo zpracovatele k dodržování GDPR lze získat ze všech předchozích porušení, je třeba přikládat větší význam porušením týkajícím se stejného předmětu, neboť jsou bližší právě vyšetřovanému porušení, zejména pokud se správce nebo zpracovatel již dříve dopustil stejného porušení (opakovaná porušení). Porušení týkající se stejného předmětu je tedy třeba považovat za relevantnější než předchozí porušení týkající se jiného předmětu.

89. Například skutečnost, že správce nebo zpracovatel v minulosti včas nevyhověl subjektům údajů uplatňujícím svá práva, musí být považována za relevantnější, pokud se vyšetřované porušení rovněž týká nedostatečné reakce na subjekt údajů uplatňující svá práva, než když se týká porušení zabezpečení osobních údajů.

90. Je však třeba náležitě zohlednit předchozí porušení, která se sice týkala jiného předmětu, ale byla spáchána stejným způsobem, neboť mohou svědčit o přetrvávajících problémech v organizaci správce nebo zpracovatele. Mohlo by tomu tak být například v případě porušení, která vznikla v důsledku ignorování rad poskytnutých i pověřencem pro ochranu osobních údajů.

5.4.3 – Další aspekty

91. Při posuzování předchozího porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení směrnice 95/46/ES musí dozorové úřady zohlednit skutečnost, že požadavky směrnice a GDPR se mohou lišit (umožňují-li vnitrostátní právní předpisy, aby dozorový úřad k takovým porušením přihlédl).

92. Při posuzování relevance předchozího porušení by měl dozorový úřad v souladu s vnitrostátními právními předpisy zohlednit stav řízení, v němž bylo předchozí porušení zjištěno, zejména případná opatření přijatá dozorovým úřadem nebo soudním orgánem.

93. Předchozí porušení by mohla být rovněž zohledněna, pokud byla zjištěna jiným dozorovým úřadem v souvislosti se stejným správcem/zpracovatelem. Vedoucí dozorový úřad, který řeší porušení prostřednictvím mechanismu spolupráce (mechanismu jediného kontaktního místa) v souladu s článkem 60 GDPR, by například mohl vzít v úvahu porušení, která dříve v místních případech zjistil jiný dozorový úřad a která se týkala téhož správce/zpracovatele. Stejně tak by se mohlo přihlížet k porušením, která dříve zjistil vedoucí dozorový úřad, když se jiný úřad musí zabývat stížností, která u něj byla podána, v případech s pouze místními dopady podle čl. 56 odst. 2 GDPR. Pokud není stanoven vedoucí dozorový úřad (například v případě, že

správce nebo zpracovatel není usazen v Evropské unii), mohly by dozorové úřady zohlednit i porušení, která dříve zjistil jiný dozorový úřad a která se týkají téhož správce/zpracovatele.

94. Při výpočtu pokuty lze existenci předchozích porušení považovat za přitěžující okolnost. Váhu tohoto faktoru je třeba určit s ohledem na povahu a četnost předchozích porušení. Skutečnost, že k žádnému předchozímu porušení nedošlo, však nelze považovat za polehčující okolnost, neboť dodržování GDPR je normou. Pokud k žádnému předchozímu porušení nedošlo, lze tento faktor považovat za neutrální.

5.5 – Míra spolupráce s dozorovým úřadem za účelem nápravy daného porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích účinků

95. Ustanovení čl. 83 odst. 2 písm. f) vyžaduje, aby dozorový úřad zohlednil míru spolupráce správce nebo zpracovatele s dozorovým úřadem za účelem nápravy daného porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích účinků.

96. Před dalším posouzením úrovně spolupráce, kterou správce nebo zpracovatel navázal s dozorovým úřadem, je třeba zopakovat, že obecnou povinnost spolupráce ukládá správci a zpracovateli článek 31 GDPR a že nedostatečná spolupráce může vést k uplatnění pokuty stanovené v čl. 83 odst. 4 písm. a) GDPR. Je proto třeba mít za to, že dodržování běžné povinnosti spolupráce je nutné, a proto by mělo být považováno za neutrální (a nikoli za polehčující okolnost).

97. Pokud se však v důsledku spolupráce s dozorovým úřadem podařilo omezit nepříznivé dopady na práva fyzických osob, které by jinak mohly nastat, nebo jim zabránit, může to dozorový úřad považovat za polehčující okolnost ve smyslu čl. 83 odst. 2 písm. f) GDPR, a snížit tak výši pokuty. Může tomu tak být například v případě, kdy správce nebo zpracovatel „reagoval v tomto konkrétním případě na žádost dozorového úřadu ve fázi vyšetřování způsobem, který ve výsledku značně omezil dopady na práva osob“[36].

5.6 – Způsob, jakým se dozorový úřad o porušení dozvěděl

98. Podle čl. 83 odst. 2 písm. h) může být způsob, jakým se dozorový úřad o porušení dozvěděl, relevantní přitěžující nebo polehčující okolností. Při posuzování této skutečnosti lze přikládat zvláštní váhu tomu, zda a případně v jakém rozsahu správce nebo zpracovatel oznámil porušení z vlastního podnětu dříve, než se o něm například na základě stížnosti nebo šetření dozvěděl dozorový úřad. Pokud se na správce vztahují zvláštní oznamovací povinnosti (jako například v případě porušení zabezpečení osobních údajů podle článku 33), není tato okolnost relevantní[37]. V takových případech by toto oznámení mělo být považováno za neutrální[38].

99. Pokud se dozorový úřad o porušení dozvěděl například na základě stížnosti nebo vyšetřování, měl by být tento prvek zpravidla rovněž považován za neutrální. Dozorový úřad může tuto skutečnost považovat za polehčující okolnost, pokud správce nebo zpracovatel oznámil porušení z vlastního podnětu předtím, než se o případu dozvěděl dozorový úřad.

[36] Pokyny WP253, s. 14.

[37] Je třeba zdůraznit, že porušení zabezpečení osobních údajů nemusí nutně znamenat porušení GDPR.

[38] Totéž je zdůrazněno v pokynech WP 253, s. 15.

5.7 – Dodržování dříve nařízených opatření týkajících se stejného předmětu

100. V čl. 83 odst. 2 písm. i) GDPR se uvádí, že „v případě, že vůči danému správci nebo zpracovateli byla v souvislosti s týmž předmětem dříve nařízena opatření uvedená v čl. 58 odst. 2“, je třeba při rozhodování o uložení správní pokuty a rozhodování o její výši zohlednit „splnění těchto opatření“.

101. Na rozdíl od čl. 83 odst. 2 písm. e) GDPR se toto posouzení týká pouze opatření, která dozorové úřady samy dříve vydaly témuž správci nebo zpracovateli s ohledem na stejný předmět[39].

102. V tomto ohledu by správce nebo zpracovatel mohl mít důvodné očekávání, že splnění opatření, která proti němu byla dříve vydána, zabrání tomu, aby v budoucnu došlo k porušení týkajícímu se stejného předmětu. Jelikož je však dodržování dříve nařízených opatření pro správce nebo zpracovatele údajů povinné, nemělo by být samo o sobě bráno v úvahu jako polehčující okolnost. Naopak, aby se tento faktor uplatnil jako polehčující, je třeba, aby správce nebo zpracovatel posílil svůj závazek při plnění předchozích opatření, např. přijetím dalších opatření nad rámec opatření, která nařídil dozorový úřad.

103. Naopak nesplnění dříve nařízené nápravné pravomoci lze podle čl. 83 odst. 5 písm. e) a čl. 83 odst. 6 GDPR považovat buď za přitěžující okolnost, nebo za jiné samostatné porušení. Proto je třeba vzít náležitě na vědomí, že stejné chování, které není v souladu s předpisy, nemůže vést k tomu, že bude potrestáno dvakrát.

5.8 – Dodržování schválených kodexů chování nebo schválených mechanismů pro vydávání osvědčení

104. Podle čl. 83 odst. 2 písm. j) GDPR může být relevantním faktorem dodržování kodexů chování podle článku 40 GDPR nebo schválených mechanismů pro vydávání osvědčení podle článku 42 GDPR.

105. Jak připomínají pokyny WP253, dodržování kodexů chování podle článku 40 GDPR nebo schválených mechanismů pro vydávání osvědčení podle článku 42 GDPR může za určitých okolností představovat polehčující okolnost. Schválené kodexy chování mají podle čl. 40 odst. 4 GDPR obsahovat „mechanismy, které umožňují subjektu (pro monitorování) provádět povinné monitorování dodržování jeho ustanovení“. Prostřednictvím systému monitorování lze podle čl. 41 odst. 4 GDPR uplatnit určité formy sankcí za nedodržování předpisů, včetně pozastavení účasti daného správce nebo zpracovatele na kodexu nebo jeho vyloučení z této účasti. Ačkoli dozorový úřad může zohlednit dříve uložené sankce týkající se samoregulačního systému, pravomocemi subjektu pro monitorování nejsou podle čl. 41 odst. 4 GDPR „dotčeny úkoly a pravomoci příslušného dozorového úřadu“, což znamená, že dozorový úřad není povinen zohlednit případné sankce uložené subjektem pro monitorování[40].

106. Na druhou stranu, pokud nedodržení kodexů chování nebo mechanismů pro vydávání osvědčení přímo souvisí s porušením, může to dozorový úřad považovat za přitěžující okolnost.

5.9 – Další přitěžující a polehčující okolnosti

107. Ustanovení čl. 83 odst. 2 písm. k) GDPR dává dozorovému úřadu prostor pro zohlednění jakýchkoli dalších přitěžujících nebo polehčujících okolností, které se vztahují k okolnostem případu. V konkrétním případě

[39] Tamtéž.
[40] Tamtéž.

může jít o mnoho prvků, které nelze všechny kodifikovat nebo vyjmenovat a které je třeba zohlednit, aby se zajistilo, že uplatněná sankce bude v každém jednotlivém případě účinná, přiměřená a odrazující.

108. Ustanovení čl. 83 odst. 2 písm. k) GDPR jako příklad uvádí „jakoukoliv jinou přitěžující nebo polehčující okolnost vztahující se na okolnosti daného případu“, tj. získaný finanční prospěch či zamezení ztrátám, přímo či nepřímo vyplývající z porušení. Má se za to, že toto ustanovení má zásadní význam pro přizpůsobení výše pokuty konkrétnímu případu. V tomto smyslu je třeba je vykládat jako příklad, kdy je zásada spravedlnosti a poctivosti aplikována na konkrétní případ.

109. Oblast působnosti tohoto ustanovení, které je z nezbytných důvodů otevřené, by měla zahrnovat všechny odůvodněné úvahy týkající se hospodářsko-společenské situace, v níž správce nebo zpracovatel působí, úvahy týkající se právní situace a úvahy týkající se tržní situace[41].

110. Přitěžující okolností by mohl být zejména ekonomický zisk z porušení, pokud případ poskytuje informace o zisku dosaženém v důsledku porušení GDPR.

111. Podle čl. 83 odst. 2 písm. k) GDPR by mohly být zváženy rovněž výjimečné okolnosti, které mohou vést k významným změnám v hospodářsko-společenské situaci (např. nástup závažné pandemické situace, která by mohla radikálně změnit způsob zpracování osobních údajů).

POZN: Příklady uvedené v této kapitole ilustrují vliv přitěžujících a polehčujících okolností na výši uložené pokuty. Zvýšení nebo snížení uvedená v těchto imaginárních případech nelze považovat za precedenty nebo ukazatele procentních podílů, které se mají používat v reálných případech.

Příklad 7a – Zvažování přitěžujících a polehčujících okolností
Sportovní klub použil u vchodu do jedné ze svých provozoven kamery s technologií rozpoznávání obličeje, aby mohl při vstupu identifikovat své klienty. Jelikož sportovní klub porušil článek 9 GDPR (zpracování biometrických údajů bez platné výjimky), rozhodl se dozorový úřad příslušný k prošetření porušení uložit pokutu. S přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem případu považoval dozorový úřad toto porušení za vysoce závažné, a protože roční obrat sportovního klubu činil 150 milionů EUR, byla za přiměřenou výchozí částku považována částka 2 000 000 EUR (na samé horní hranici této kategorie).

Tentýž sportovní klub však byl o dva roky dříve pokutován za používání technologie otisků prstů u turniketů v rámci jiné provozovny. Dozorový úřad se rozhodl zohlednit tuto skutečnost jako opakovaný přestupek (čl. 83 odst. 2 písm. e) GDPR). Přihlédl přitom ke skutečnosti, že se porušení týkalo téměř stejného předmětu a že k němu došlo před pouhými dvěma lety. Vzhledem k této přitěžující okolnosti se dozorový úřad rozhodl zvýšit pokutu v tomto konkrétním případě na 2 600 000 EUR[42], což nepřekračuje platné zákonné maximum 20 milionů EUR.

[41] EDPB v této věci rozhodl v závazném rozhodnutí EDPB 3/2022 o sporu předloženém irským dozorovým úřadem ohledně společnosti Meta Platforms Ireland Limited a její služby Facebook (článek 65 GDPR) (dále jen „závazné rozhodnutí EDPB 3/2022“), bod 368.

[42] Z toho je patrné, že jednotlivé kategorie výchozích částek neomezují možnosti dozorových úřadů zohlednit přitěžující a polehčující okolnosti a stanovit částku vyšší nebo nižší, než jaká odpovídá dané kategorii. Jak je znovu zdůrazněno v kapitole 4.3, tyto částky jsou výchozími body pro další výpočet, nikoli pevně stanovenými částkami (sazbami) za porušení ustanovení GDPR. Dozorový úřad si ponechává možnost využít celé rozpětí pokut od hodnoty nad 0 EUR až po zákonné maximum, aby mohl zajistit, že pokuta bude přizpůsobena okolnostem případu.

POZN: Příklady uvedené v této kapitole ilustrují vliv přitěžujících a polehčujících okolností na výši uložené pokuty. Zvýšení nebo snížení uvedená v těchto imaginárních případech nelze považovat za precedenty nebo ukazatele procentních podílů, které se mají používat v reálných případech.

Příklad 7b – Zvažování přitěžujících a polehčujících okolností
U provozovatele platformy pro krátkodobé pronájmy automobilů došlo k porušení zabezpečení osobních údajů, takže osobní údaje jeho klientů byly krátkodobě ohroženy. S přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem případu dozorový úřad usoudil, že nedostatky provozovatele při zabezpečení jeho platformy porušují článek 32 GDPR, že se jedná o porušení s nízkou mírou závažnosti, a vzhledem k tomu, že roční obrat provozovatele činil 255 milionů EUR, byla za přiměřenou výchozí částku považována částka 260 000 EUR.

Mezi ohrožené osobní údaje patřily kopie řidičských průkazů a občanských průkazů. Všichni klienti, kteří byli porušením zabezpečení osobních údajů postiženi, byli proto nuceni požádat o nové vystavení těchto dokladů, aby se tak omezila možnost krádeže identity. Provozovatel o tomto incidentu informoval subjekty údajů a zároveň všem subjektům údajů nabídl pomoc při opětovném podání žádosti o vydání těchto dokladů u příslušných veřejných institucí a zavedl systém pro vrácení případných poplatků, které subjekty údajů za podání žádosti zaplatily. Dozorový úřad tento postup vyhodnotil jako „kroky podniknuté ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů" (čl. 83 odst. 2 písm. c) GDPR), což mělo na pokutu zmírňující účinek. Vzhledem k aktivnímu přístupu a účinnosti opatření přijatých provozovatelem se dozorový úřad rozhodl snížit pokutu na 225 000 EUR[43], což opět nepřekračuje zákonné maximum 10 milionů EUR.

Příklady uvedené v této kapitole ilustrují vliv přitěžujících a polehčujících okolností na výši uložené pokuty. Zvýšení nebo snížení uvedená v těchto imaginárních případech nelze považovat za precedenty nebo ukazatele procentních podílů, které se mají používat v reálných případech.

Příklad 7c – Zvažování přitěžujících a polehčujících okolností
Bylo zjištěno, že malá ratingová agentura porušila několik ustanovení na ochranu práv subjektů údajů, zejména proto, že svým klientům účtovala poplatek za uplatnění jejich práva na přístup. Agentura tak učinila u všech žádostí o přístup, nejen u žádostí uvedených v čl. 12 odst. 5 písm. a) GDPR. S přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem případu dozorový úřad konstatoval, že míra závažnosti zjištěných porušení je vysoká, a vzhledem k tomu, že roční obrat agentury činil 35 milionů EUR, byla za přiměřenou výchozí částku považována částka 100 000 EUR.

Dozorový úřad však skutečnost, že agentura mohla mít z daného porušení zisk, označil za přitěžující okolnost (čl. 83 odst. 2 písm. k) GDPR). S cílem vyvážit zisk z porušení a současně zachovat v tomto případě účinnou, odrazující a přiměřenou pokutu se dozorový úřad rozhodl zvýšit pokutu na 130 000 EUR, což nepřekračuje platné zákonné maximum 20 milionů EUR.

Příklady uvedené v této kapitole ilustrují vliv přitěžujících a polehčujících okolností na výši uložené pokuty. Zvýšení nebo snížení uvedená v těchto imaginárních případech nelze považovat za precedenty nebo ukazatele procentních podílů, které se mají používat v reálných případech.

Příklad 7d – Zvažování přitěžujících a polehčujících okolností

[43] Viz předchozí poznámka pod čarou.

Přijato

Bylo zjištěno, že společnost porušila ustanovení GDPR, zejména tím, že svým partnerům za účelem komerčního vyhledávání prodala databázi obsahující osobní údaje osob, které nedaly souhlas k vyhledávání pro komerční účely.

Vzhledem ke všem relevantním okolnostem případu dozorový úřad vyhodnotil, že míra závažnosti zjištěných porušení je střední, a vzhledem k tomu, že společnost měla roční obrat 45 milionů EUR, byla za přiměřenou výchozí částku považována částka 150 000 EUR.

Úřad navíc usoudil, že se jednalo o porušení, ze kterého měl správce prospěch, neboť tím, že si od osob nevyžádal souhlas s předáváním jejich údajů za účelem zasílání cílené reklamy, se zvýšilo množství údajů, které mohl následně přeprodat. Dozorový úřad proto skutečnost, že agentura mohla z porušení těžit, označil za přitěžující okolnost (čl. 83 odst. 2 písm. k) GDPR).

S cílem vyvážit zisk z porušení a současně zachovat v tomto případě účinnou, odrazující a přiměřenou pokutu se dozorový úřad rozhodl zvýšit pokutu na 200 000 EUR, což nepřekračuje platné zákonné maximum 20 milionů EUR.

KAPITOLA 6 – ZÁKONNÉ MAXIMUM A ODPOVĚDNOST PODNIKŮ

6.1 – Stanovení zákonného maxima

112. Jak již bylo uvedeno v pokynech WP253, GDPR neurčuje pevné částky za konkrétní porušení. Místo toho GDPR stanoví celkové maximální částky[44], a navazuje tak na obecnou tradici práva EU v oblasti sankcí, která již byla zavedena jinými právními akty[45].

113. Částky uvedené v čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR představují zákonné maximum a zakazují dozorovým úřadům ukládat pokuty, které ve svém výsledku přesahují platné maximální částky. Pro určení správné zákonné maximální výše je třeba v příslušných případech zohlednit čl. 83 odst. 3 GDPR[46] (viz kapitola 3.1.2). Každý dozorový úřad proto musí při výpočtu pokut na základě těchto pokynů zajistit, aby tyto maximální částky nebyly překročeny. V závislosti na konkrétním případu se mohou uplatnit různé maximální částky.

6.1.1 – Maximální statické částky

114. Ustanovení čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR stanoví zpravidla statické částky a rozlišují mezi porušením různých kategorií povinností podle GDPR. Jak bylo vysvětleno výše, čl. 83 odst. 4 GDPR umožňuje uložit pokuty až do výše 10 milionů EUR za porušení povinností v něm uvedených, zatímco čl. 83 odst. 5 a 6 GDPR umožňují uložit pokuty až do výše 20 milionů EUR za porušení povinností v nich uvedených.

6.1.2 – Maximální dynamické částky

115. Pokud se jedná o podnik[47], může se rozmezí pokut posunout směrem k vyšší maximální částce založené na obratu.[48] Tato maximální částka založená na obratu má dynamický charakter a přizpůsobuje se jednotlivým podnikům, aby bylo dosaženo zásad účinnosti, proporcionality a odrazujícího účinku.

116. Konkrétněji čl. 83 odst. 4 GDPR připouští maximální výši 2 % a čl. 83 odst. 5 a 6 maximální výši 4 % celkového ročního obratu podniku za předchozí finanční rok. Podle znění GDPR je třeba zohlednit maximální statickou částku nebo maximální dynamickou částku založenou na obratu, „podle toho, která hodnota je vyšší“. Proto se tyto maximální částky založené na obratu použijí pouze tehdy, pokud v konkrétním případě překročí statické maximum. To platí v případě, že celkový roční obrat podniku za předchozí finanční rok činí více než 500 milionů EUR[49].

Příklad 8a – Dynamické maximum

[44] 150. bod odůvodnění GDPR, druhá věta: „V tomto nařízení by měly být uvedeny porušení a maximální hranice a kritéria pro stanovení souvisejících správních pokut, jež by měl v každém jednotlivém případě určit příslušný dozorový úřad při zohlednění všech příslušných okolností konkrétní situace s náležitým přihlédnutím zejména k povaze, závažnosti a době trvání tohoto porušení a k jeho důsledkům a opatřením přijatým v zájmu zajištění souladu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto nařízení a v zájmu prevence či zmírnění důsledků tohoto porušení.“

[45] Zejména čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy.

[46] Viz také závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, bod 326.

[47] Pokud jde o pojem „podnik“, viz kapitola 6.2.1 těchto pokynů.

[48] Pokud jde o pojem „obrat“, viz kapitola 6.2.2 těchto pokynů.

[49] Podíl 2 % z 500 milionů činí 10 milionů (maximální statická částka předpokládaná v čl. 83 odst. 4 GDPR) a podíl 4 % z 500 milionů činí 20 milionů (maximální statická částka předpokládaná v čl. 83 odst. 5 GDPR).

Subjekt podávající informace o úvěrové spolehlivosti shromažďuje a prodává veškeré údaje o úvěruschopnosti všech občanů EU reklamním a maloobchodním společnostem bez právního základu. Roční celosvětový obrat tohoto subjektu za předchozí rok činí 3 miliardy EUR. V tomto případě subjekt podávající informace o úvěrové spolehlivosti porušil mimo jiné článek 6, což lze podle čl. 83 odst. 5 GDPR potrestat uložením pokuty. Statické maximum by činilo 20 milionů EUR. Dynamické maximum by činilo 120 milionů EUR (4 % z 3 miliard EUR). Pokuta může dosáhnout až 120 milionů EUR, protože toto dynamické maximum je vyšší než statické maximum 20 milionů EUR. V důsledku toho může pokuta překročit statické maximum 20 milionů EUR, ale nesmí překročit platné zákonné maximum 120 milionů EUR.

Příklad 8b – Statické maximum
Prodejce slunečních brýlí provozuje internetový obchod, ve kterém si zákazníci mohou zboží objednat. Prostřednictvím objednávkového formuláře zpracovává prodejce také osobní údaje, včetně údajů o bankovním účtu. Prodejce nezajistí řádné šifrování přenosu dat pomocí protokolu https, takže třetí strany mohou potenciálně zachytit osobní údaje během transakce. Prodejce porušuje čl. 32 odst. 1 GDPR a může mu být uložena pokuta podle čl. 83 odst. 4 GDPR. Roční celosvětový obrat prodejce za předchozí rok činí 450 milionů EUR. V tomto případě je statické maximum 10 milionů EUR vyšší než dynamické maximum 9 milionů EUR (= 2 % z 450 milionů EUR), takže maximum 10 milionů EUR má přednost. Pokuta proto nesmí přesáhnout zákonné maximum 10 milionů EUR.

Příklad 8c – Správci a zpracovatelé, kteří nejsou podnikem
Obec má online rezervační systém, pomocí něhož se občané mohou objednávat na schůzky, například za účelem podání žádosti o vydání cestovního pasu nebo oddacího listu. Jediným správcem tohoto online systému je obec. Bohužel se zjistilo, že systém také trvale přenáší shromážděné údaje na externí servery zpracovatele v nepříslušné třetí zemi, kde jsou uloženy. V souvislosti s předáváním do třetích zemí nejsou zavedena žádná odpovídající ochranná opatření. S výjimkou přenosu jsou údaje shromažďovány a zpracovávány na základě platného souhlasu. Obec porušila článek 44 GDPR tím, že předala zvláštní kategorie osobních údajů do nevhodné třetí země bez odpovídajících záruk. Proto jí může být uložena pokuta podle čl. 83 odst. 5. Vzhledem k tomu, že obec nesplňuje definici podniku, platí zákonné statické maximum, takže pokuta nesmí přesáhnout 20 milionů EUR. To však platí pouze v případě, že členský stát, v němž se tato obec nachází, nestanovil zvláštní pravidla týkající se toho, zda a do jaké míry je možno ukládat správní pokuty orgánům veřejné moci a veřejným subjektům usazeným v daném členském státě (čl. 83 odst. 7 GDPR).

6.2 – Stanovení obratu a odpovědnosti podniku

117. Aby bylo možné určit správný obrat pro použití zákonného dynamického maxima, je důležité porozumět pojmům podnik a obrat, jak jsou použity v čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR. V tomto ohledu je třeba v co nejvyšší míře vycházet z bodů odůvodnění GDPR, které evropský normotvůrce poskytl jako vodítko pro výklad GDPR.

6.2.1 – Stanovení odpovědnosti podniku a odpovědnosti společnosti

118. Pokud jde o pojem „podnik“, evropský normotvůrce jej výslovně dále upřesňuje. Ve 150. bodě odůvodnění GDPR se uvádí: „Pro účely uložení správních pokut podniku by měl být podnik chápán ve smyslu článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.“

119. Proto se čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR s ohledem na 150. bod odůvodnění odvolává na pojem podniku v souladu s články 101 a 102 SFEU,[50] aniž je dotčen čl. 4 bod 18 GDPR (který uvádí definici podniku) a čl. 4 bod 19 GDPR (který definuje skupinu podniků). První pojem se používá především v kapitole V GDPR, a to ve slovním spojení „uskupení podniků vykonávajících společnou hospodářskou činnost". Kromě toho se tento pojem používá v obecném smyslu, nikoli jako subjekt, jemuž je určeno nějaké ustanovení nebo povinnost.

120. Proto v případech, kdy je správce nebo zpracovatel podnikem nebo jeho součástí ve smyslu článků 101 a 102 SFEU, lze pro určení dynamické horní hranice pokuty použít společný obrat takového podniku jako celku (viz kapitola 6.2.2) a zajistit, aby výsledná pokuta byla v souladu se zásadami účinnosti, proporcionality a odrazujícího účinku (čl. 83 odst. 1 GDPR)[51].

121. SDEU vytvořil rozsáhlou judikaturu týkající se pojmu podnik. Pojem „podnik" „zahrnuje jakýkoli subjekt, který vykonává hospodářskou činnost, bez ohledu na jeho právní postavení a způsob jeho financování."[52] Pro účely práva hospodářské soutěže jsou proto „podniky" ztotožňovány s hospodářskými jednotkami, nikoli s právními jednotkami. Různé společnosti patřící do stejné skupiny mohou tvořit hospodářskou jednotku, a tedy podnik ve smyslu článků 101 a 102 SFEU[53].

122. V souladu s ustálenou judikaturou SDEU může pojem podnik v článcích 101 a 102 SFEU odkazovat na jedinou hospodářskou jednotku, i když se tato hospodářská jednotka skládá z několika fyzických nebo právnických osob. To, zda několik subjektů tvoří jedinou hospodářskou jednotku, závisí do značné míry na tom, zda jednotlivé subjekty mají volnou rozhodovací pravomoc, nebo zda vedoucí subjekt, konkrétně mateřská společnost, uplatňuje rozhodující vliv na ostatní subjekty[54]. Kritéria pro určení této skutečnosti vycházejí z ekonomických, právních a organizačních vazeb mezi mateřskou a dceřinou společností, například z výše účasti, personálních nebo organizačních vazeb, pokynů a existence podnikových smluv[55].

123. V souladu s doktrínou jediné hospodářské jednotky se čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR řídí zásadou přímé odpovědnosti podniků, která znamená, že veškeré úkony, které provedly nebo zanedbaly fyzické osoby oprávněné jednat jménem podniků, jsou přičitatelné podnikům a považují se za jednání a porušení, kterého

[50] Jak již bylo objasněno v pokynech WP 253 a později potvrzeno Evropským sborem pro ochranu osobních údajů v dokumentu Endorsement 1/2018 ze dne 25. května 2018. Viz také závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, bod 292 a rozsudek zemského soudu LG Bonn, věc 29 OWi 1/20, 11. listopadu 2020, bod 92.

[51] Viz závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, body 412 a 423, a také věci C-286/13 P, Dole food a Dole Fresh Fruit Europe v. Evropská komise, bod 149, a C-189/02 P, Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 258.

[52] Věc C-41/90, Klaus Höfner a Fritz Elser v. Macrotron GmbH, bod 21. Viz také například spojené věci C-159 a 160/91, Poucet a Pistre v. Assurances Générales de France, bod 17; věc C-364/92, SAT Fluggesellschaft mbH v. Eurocontrol, bod 18; spojené věci C-180 až 184/98, Pavlov a další, bod 74 a věc C-138/11, Compass-Datenbank GmbH v. Rakouská republika, bod 35.

[53] Věc C-516/15 P, Akzo Nobel a další v. Komise, bod 48.

[54] Pro upřesnění, „rozhodovací pravomoc", která se posuzuje pro účely zjištění, zda mateřská společnost vykonává rozhodující vliv na ostatní subjekty ve skupině, se týká rozhodovací schopnosti ve vztahu k jednání dceřiné společnosti „na trhu". Jedná se tedy o něco jiného a zcela odlišného od vlivu, který mateřská společnost může nebo nemusí mít na dané zpracování, a zejména od pravomoci rozhodovat ve vztahu k „účelům a prostředkům" zpracování. Tyto okolnosti je třeba posoudit v rámci zkoumání totožnosti správce údajů, zatímco pro posouzení rozhodujícího vlivu pro účely vytvoření jediné hospodářské jednotky nejsou relevantní.

[55] Viz věc C-90/09 P, General Química a další v. Komise. Hlavním kritériem pro toto určení je „rozhodující vliv", který je nutno vyvodit na základě věcných důkazů (ekonomické, organizační a právní vazby). Kromě toho existuje vyvratitelná domněnka vlivu v případě zcela vlastněné dceřiné společnosti. Viz případ C-97/08 P, Akzo Nobel a další v. Komise a spojené věci C-293/13 a 294/13 P, Fresh Del Monte.

se přímo dopustil samotný podnik[56]. Skutečnost, že někteří zaměstnanci nedodrželi kodex chování, k narušení této přičitatelnosti nestačí.[57] K narušení dochází zpravidla pouze tehdy, pokud fyzická osoba jedná výhradně pro své soukromé účely nebo pro účely třetí osoby, čímž se sama stává samostatným správcem (tj. fyzická osoba jednala nad rámec svých povolených pravomocí)[58]. Tato zásada práva Evropské unie a rozsah odpovědnosti podniků má přednost a nesmí být narušena tím, že by se v rozporu s vnitrostátním právem omezovala na jednání některých funkcionářů (např. hlavních manažerů). To, která fyzická osoba jednala jménem kterého ze subjektů, není podstatné. Dozorový úřad a vnitrostátní soudy proto nesmí být při vyšetřování nebo rozhodování o uložení pokuty povinny určit nebo identifikovat fyzickou osobu[59].

124. Ve zvláštním případě, kdy mateřská společnost vlastní 100 % nebo téměř 100 % akcií dceřiné společnosti, která porušila článek 83 GDPR, a může tedy vykonávat rozhodující vliv na jednání své dceřiné společnosti, vzniká domněnka, že mateřská společnost tento rozhodující vliv na jednání své dceřiné společnosti skutečně vykonává (tzv. domněnka Akzo)[60]. To platí i v případě, že mateřská společnost nevlastní podíly na celkovém kapitálu přímo, ale nepřímo prostřednictvím jedné nebo více dceřiných společností[61]. Může se například jednat o řetězec dceřiných společností, kdy jeden subjekt drží 100 % nebo téměř 100 % akcií zprostředkujícího subjektu, který drží 100 % nebo téměř 100 % akcií jiného subjektu, a tak dále. Mateřská společnost také může vlastnit 100 % nebo téměř 100 % akcií dvou subjektů, z nichž každý vlastní přibližně 50 % subjektu, čímž mateřská společnost získá rozhodující vliv na všechny tyto subjekty. Z praktických zkušeností vyplývá, že za těchto okolností stačí, aby dozorový úřad prokázal, že dceřiná společnost je přímo nebo nepřímo zcela nebo téměř zcela vlastněna mateřskou společností, aby mohl předpokládat, že mateřská společnost vykonává rozhodující vliv.

125. Domněnka Akzo však není absolutní, nýbrž ji lze vyvrátit jinými důkazy[62]. K vyvrácení domněnky musí společnost (společnosti) předložit důkazy týkající se organizačních, ekonomických a právních vazeb mezi dceřinou společností a její mateřskou společností, které jsou způsobilé prokázat, že netvoří jedinou hospodářskou jednotku, přestože vlastní 100 % nebo téměř 100 % akcií. Aby bylo možné zjistit, zda dceřiná společnost jedná samostatně, je třeba vzít v úvahu všechny relevantní faktory týkající se vazeb spojujících dceřinou společnost s mateřskou společností, které se mohou v jednotlivých případech lišit, a nelze je proto uvést v úplném výčtu.

126. Pokud naopak mateřská společnost nevlastní celý nebo téměř celý kapitál, musí dozorový úřad doložit další skutečnosti, které odůvodňují to, že se jedná o jedinou hospodářskou jednotku. V takovém případě musí dozorový úřad prokázat nejen to, že mateřská společnost má možnost vykonávat rozhodující vliv na dceřinou společnost, ale také, že tento rozhodující vliv skutečně vykonává, takže může kdykoli zasáhnout do svobody volby dceřiné společnosti a určovat její chování. Při určování vlivu mateřské společnosti není důležitá povaha nebo druh pokynu.

[56] Viz spojené věci C-100 až 103/80, SA Musique Diffusion française a další v. Komise, bod 97, a věc C-338/00 P, Volkswagen v. Komise, body 93 až 98.
[57] Věc C-501/11 P, Schindler Holding a další v. Komise, bod 114. Pro podniky je proto důležité, aby jejich systém řízení dodržování předpisů nefungoval pouze na papíře, ale aby byl skutečně účinný v praxi.
[58] Viz zejména pokyny 07/2020 k pojmům správce a zpracovatel v GDPR (dále jen „pokyny EDPB 07/2020“), bod 19.
[59] Věc C-338/00 P, Volkswagen v. Komise, body 97 a 98. Jakékoli protichůdné vnitrostátní právní předpisy nejsou v souladu s GDPR a zásadou účinnosti, a nelze je proto použít.
[60] Věc C-97/08 P, *Akzo Nobel a další v. Komise*, body 59 a 60.
[61] Věci T-38/05, Agroexpansión v. Komise a C-508/11 P, Eni v. Komise, bod 48.
[62] Viz mimo jiné věc C-595/18 P, The Goldman Sachs Group v. Komise, ECLI: EU: C: 2021:73, bod 32, s odkazem na rozsudek Soudního dvora ve věci C 611/18 P, Pirelli & C. v. Komise, nezveřejněný, bod 68, a citovanou judikaturu.

Přijato

127. Pokuta se ukládá[63] (společnému) správci (správcům) / zpracovateli (zpracovatelům) a příslušný dozorový úřad má možnost uložit mateřské společnosti společnou a nerozdílnou odpovědnost[64] za zaplacení pokuty.

6.2.2 – Stanovení obratu

128. Obrat je převzat z roční účetní závěrky podniku, která se sestavuje za jeho hospodářský rok a poskytuje přehled o uplynulém finančním roce společnosti nebo skupiny společností (konsolidovaná účetní závěrka). Obrat je definován jako součet veškerého prodaného zboží a služeb. „Čistým obratem" se rozumí částka pocházející z prodeje výrobků a z poskytování služeb po odečtení prodejních slev, daně z přidané hodnoty (DPH) a ostatních daní přímo spojených s obratem[65].

129. Obrat je převzat z prezentace výsledovky[66]. Čistý obrat zahrnuje tržby z prodeje, pronájmu a leasingu výrobků a tržby z prodeje služeb snížené o srážky z prodeje (např. rabaty, slevy) a DPH.

130. Pokud podnik podléhá povinnosti sestavovat konsolidovanou roční účetní závěrku,[67] potom je pro vyjádření kombinovaného obratu podniku relevantní konsolidovaná účetní závěrka mateřské společnosti v čele skupiny[68]. Není-li taková účetní závěrka k dispozici, je třeba si opatřit a použít jakékoli jiné dokumenty, z nichž lze odvodit celosvětový roční obrat podniku v příslušném hospodářském roce.

131. Podle čl. 83 odst. 4 až 6 GDPR se použije celkový celosvětový roční obrat za předchozí finanční rok. Pokud jde o otázku, ke které události se vztahuje pojem „předchozí", je třeba i v případě pokut podle GDPR použít judikaturu SDEU v oblasti práva hospodářské soutěže, takže relevantní událostí je rozhodnutí o uložení pokuty vydané dozorovým úřadem a nikoli okamžik porušení ani rozhodnutí soudu[69]. V případě přeshraničního zpracování není příslušným rozhodnutím o pokutě návrh rozhodnutí, ale konečné rozhodnutí vydané vedoucím dozorovým úřadem[70]. Pokud návrh rozhodnutí vstupuje do procesu spolurozhodování podle článku 60 ke konci kalendářního roku, takže není pravděpodobné, že by konečné rozhodnutí bylo přijato v témže kalendářním roce, vypočítá vedoucí dozorový úřad navrhovanou pokutu podle nejnovějších finančních informací dostupných ke dni, kdy je návrh rozhodnutí rozeslán dotčeným dozorovým úřadům k vyjádření. Tyto informace pak budou před dokončením a přijetím konečného vnitrostátního rozhodnutí vedoucím dozorovým úřadem podle potřeby aktualizovány.

---

[63] Rozhodnutí, kterým se ukládá pokuta, je určeno a doručeno správci/zpracovateli jako pachateli porušení a může být navíc určeno a doručeno dalším právním subjektům jediné hospodářské jednotky, které jsou za pokutu odpovědné společně a nerozdílně.

[64] Závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, bod 290.

[65] Viz např. čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (dále jen „směrnice 2013/34/EU"), která se vztahuje na společnosti s ručením omezeným, nebo obdobné platné právní předpisy a čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (dále jen „nařízení ES o spojování").

[66] Viz např. příloha V či VI k čl. 13 odst. 1 směrnice 2013/34/EU pod nadpisem „Čistý obrat" nebo podobné platné právní předpisy.

[67] Viz například článek 21 a následující směrnice 2013/34/EU nebo podobné platné právní předpisy.

[68] Věc C-58/12 P Groupe Gascogne SA v. Evropská komise, ECLI:EU:C:2013:770, body 54–55.

[69] Zemský soud LG Bonn, věc 29 OWi 1/20, 11. listopadu 2020, bod 95, s odkazem na věc C-637/13 P, Badezimmerkartell Laufen Austria, bod 49 a věc C-408/12 P, YKK a další, bod 90.

[70] Závazné rozhodnutí EDPB 1/2021, bod 298.

KAPITOLA 7 – ÚČINNOST, PŘIMĚŘENOST A ODRAZUJÍCÍ ÚČINEK

132. Je třeba, aby správní pokuta uložená za porušení GDPR podle čl. 83 odst. 4 až 6 byla v každém jednotlivém případě účinná, přiměřená a odrazující. Jinými slovy, výše uložené pokuty odpovídá spáchanému porušení v jeho konkrétním kontextu. EDPB se domnívá, že je povinností dozorových úřadů ověřit, zda výše pokuty těmto požadavkům odpovídá, nebo zda je třeba její výši dále upravit.

133. Jak je vysvětleno v kapitole 4, hodnocení provedené v této kapitole zahrnuje celou výši uložené pokuty a všechny okolnosti případu, včetně např. souběhu více porušení, zvýšení a snížení pokuty z důvodu přitěžujících či polehčujících okolností a finanční / sociálně-ekonomické okolnosti. Je však povinností dozorového úřadu zajistit, aby stejné okolnosti nebyly započítány dvakrát.

134. V případě, že by tyto úpravy znamenaly zvýšení pokuty, nesmí toto zvýšení z definice překročit zákonné maximum uvedené v kapitole 6 výše.

7.1 – Účinnost

135. Obecně lze pokutu považovat za účinnou, pokud dosáhne cílů, s nimiž byla uložena. Může se jednat o opětovné zajištění souladu s pravidly, potrestání protiprávního jednání, případně obojí[71]. Kromě toho 148. bod odůvodnění GDPR zdůrazňuje, že správní pokuty by měly být ukládány „s cílem posílit prosazování pravidel tohoto nařízení“. Výše pokuty uložené na základě těchto pokynů by proto měla být dostatečná k dosažení těchto cílů.

136. Jak vyžaduje čl. 83 odst. 2 GDPR, dozorový úřad musí posoudit účinnost pokuty v každém jednotlivém případě. Za tímto účelem je třeba náležitě zohlednit okolnosti případu, a zejména výše uvedené posouzení,[72] přičemž je třeba mít na paměti, že pokuta by měla být rovněž přiměřená a odrazující, jak je uvedeno níže.

7.2 – Proporcionalita

137. Zásada proporcionality vyžaduje, aby přijatá opatření nepřekročila meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení cílů oprávněně sledovaných dotčenou právní úpravou, přičemž pokud se nabízí volba mezi více přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření, a způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům[73].

138. Z toho vyplývá, že pokuty nesmí být nepřiměřené sledovaným cílům (tj. dodržování pravidel o ochraně fyzických osob při zpracování osobních údajů a pravidel o volném pohybu těchto údajů) a že výše uložené pokuty musí být přiměřená porušení, posuzovanému jako celek, zejména s ohledem na jeho závažnost[74].

[71] Viz pokyny WP 253, s. 6.
[72] Jak je rovněž uvedeno ve 148. bodě odůvodnění GDPR: „povaha, závažnost a doba trvání porušení, úmyslný charakter porušení, kroky, které byly učiněny s cílem zmírnit způsobenou škodu, míra odpovědnosti nebo jakékoli relevantní předchozí porušení, způsob, jakým se dozorový úřad o daném porušení dozvěděl, dodržování opatření, která byla vůči správci nebo zpracovateli nařízena, dodržování kodexu chování nebo jakýkoli jiný přitěžující nebo polehčující faktor“.
[73] Věc T-704/14, Marine Harvest v. Komise, bod 580, s odkazem na věc T-332/09, Electrabel v. Komise, bod 279.
[74] Tamtéž.

139. Dozorový úřad proto ověří, zda je výše pokuty **přiměřená** jak závažnosti porušení, tak velikosti podniku, k němuž subjekt, který se porušení dopustil, patří[75], a zda uložená pokuta nepřekračuje míru nezbytnou k dosažení cílů sledovaných GDPR.

140. Jako zvláštní derivát zásady proporcionality může dozorový úřad v souladu s vnitrostátním právem zvážit další snížení pokuty na základě zásady platební neschopnosti. Každé takové snížení je podmíněno výjimečnými okolnostmi. V souladu s pokyny Evropské komise o metodě stanovování pokut[76] musí existovat objektivní důkaz, že uložení pokuty by nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost dotyčného podniku. Kromě toho je třeba analyzovat rizika v konkrétní hospodářské a společenské situaci.

a) **Ekonomická životaschopnost:** Aby mohl dozorový úřad prověřit pravděpodobný budoucí vývoj klíčových faktorů, jako je solventnost, likvidita a ziskovost, požaduje od podniku poskytnutí podrobných finančních údajů (za posledních pět let a prognózy na současný rok a následující dva roky). Evropské soudy uvedly, že pouhá okolnost, že se podnik nachází ve špatné finanční situaci nebo že se do ní dostane po uložení vysoké pokuty, není splněním tohoto požadavku, „jelikož uznání takové povinnosti by vedlo k poskytnutí neodůvodněné soutěžní výhody podnikům, které jsou nejméně přizpůsobeny podmínkám trhu.“[77] Při posuzování toho, zda je podnik schopen zaplatit pokutu, se berou v úvahu také případné plány restrukturalizace a stav jejich realizace, vztahy s externími finančními partnery/institucemi, jako jsou banky, a vztahy s akcionáři[78].

b) **Důkaz o ztrátě hodnoty:** Pokutu lze snížit pouze v případě, že by její uložení ohrozilo ekonomickou životaschopnost podniku a způsobilo, že by jeho aktiva ztratila celou nebo většinu své hodnoty[79]. Je nutné prokázat přímou příčinnou souvislost mezi pokutou a významnou ztrátou hodnoty aktiv. Neplatí automatický předpoklad, že úpadek nebo platební neschopnost musí nutně vést k významné ztrátě hodnoty aktiv. Dále se nelze domnívat, že by pokuta ohrozila ekonomickou životaschopnost podniku, pokud se tento podnik sám rozhodl ukončit svou činnost a veškerá svá aktiva prodat. Podnik musí prokázat, že s největší pravděpodobností opustí trh a jeho aktiva budou rozebrána nebo prodána za výrazně snížené ceny, přičemž pro podnik (nebo jeho aktiva) neexistuje žádná jiná možnost, jak pokračovat v činnosti. To znamená, že dozorový úřad by měl požadovat, aby podnik prokázal, že neexistují žádné jasné náznaky, že podnik (nebo jeho aktiva) získá jiný podnik/vlastník a bude pokračovat v činnosti.

c) **Zvláštní hospodářské a sociální souvislosti:** Zvláštní hospodářské souvislosti lze zohlednit, pokud dotčené odvětví prochází cyklickou krizí (např. trpí nadměrnou kapacitou nebo klesajícími cenami)

[75] V tomto smyslu viz věc C-387/97, Komise v. Řecko, bod 90, a věc C-278/01, Komise v. Španělsko, bod 41, podle nichž musí být pokuta „přizpůsobená okolnostem a přiměřená zjištěnému nesplnění povinností, jakož i platební schopnosti dotyčného členského státu“.

[76] K této zásadě viz například Pokyny Komise pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (2006/C 210/02).

[77] Viz spojené věci C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 327, s odkazem na spojené věci 96/82 až 102/82, 104/82, 105/82, 108/82 a 110/82, NV IAZ International Belgium a další v. Komise, body 54 a 55. Totéž bylo nedávno zopakováno ve věci C-308/04 P, SGL Carbon v. Komise, bod 105, a ve věci T-429/10 (spojené věci T-426/10, T-427/10, T-428/10, T-429/10, T-438/12, T-439/12, T-440/12, T-441/12), Global Steel Wire v. Komise, body 492–493.

[78] Viz věc T-429/10 (spojené věci T-426/10, T-427/10, T-428/10, T-429/10, T-438/12, T-439/12, T-440/12, T-441/12), Global Steel Wire v. Komise, body 521 až 527.

[79] Viz spojené věci T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Tokai Carbon a další v. Komise, bod 372, a věc T-64/02, Heubach v. Komise, bod 163. Viz věc T-393/10 INTP, Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise, body 293 a 294.

Přijato

nebo pokud mají společnosti v důsledku převládajících hospodářských podmínek potíže se získáním přístupu ke kapitálu nebo úvěru. Zvláštní sociální souvislosti mohou nastat v souvislosti s vysokou a/nebo narůstající nezaměstnaností na regionální nebo širší úrovni. Lze je také posoudit s ohledem na důsledky, které může mít zaplacení pokuty pro zvýšení nezaměstnanosti nebo zhoršení situace v dodavatelských i odběratelských hospodářských odvětvích[80].

141. Jsou-li tato kritéria splněna, mohou dozorové úřady zohlednit neschopnost podniku zaplatit pokutu a její výši odpovídajícím způsobem snížit.

7.3 – Odrazující účinek

142. A konečně, odrazující pokuta je taková, která má skutečně odrazující účinek.[81] V tomto ohledu lze rozlišovat mezi obecným odrazujícím účinkem (odrazení ostatních od páchání stejného porušení v budoucnu) a zvláštním odrazujícím účinkem (odrazení adresáta pokuty od opakování stejného porušení)[82]. Při ukládání pokuty bere dozorový úřad v úvahu jak obecný, tak zvláštní odrazující účinek.

143. Pokuta má odrazující účinek, pokud zabrání jednotlivci v porušování cílů a pravidel stanovených právem Unie. Rozhodující je v tomto ohledu nejen povaha a výše pokuty, ale také pravděpodobnost jejího uložení. Každý, kdo se dopustí porušení, se musí obávat, že mu pokuta bude skutečně uložena. V tomto případě se kritérium odrazujícího účinku překrývá s kritériem účinnosti[83].

144. Pokud dozorové úřady nepovažují výši pokuty za dostatečně odrazující, mohou zvážit její zvýšení. Za určitých okolností lze oprávněně uplatnit násobící koeficient ke zvýšení odrazujícího účinku[84]. Tento násobící koeficient může být stanoven na základě uvážení dozorového úřadu tak, aby zohledňoval výše uvedené cíle odrazujícího účinku.

KAPITOLA 8 – FLEXIBILITA A PRAVIDELNÉ HODNOCENÍ

145. Výše uvedené kapitoly nastiňují obecnou metodu výpočtu pokut a usnadňují další harmonizaci a transparentnost postupů dozorových úřadů při ukládání pokut. Tuto obecnou metodu však nelze chápat jako formu automatického nebo aritmetického výpočtu. Individuální stanovení pokuty musí vždy vycházet z lidského posouzení všech daných okolností případu a musí být s ohledem na daný případ účinné, přiměřené a odrazující.

146. Je třeba mít na paměti, že tyto pokyny nemohou předvídat všechny možné zvláštnosti případu a v tomto ohledu nemohou poskytnout dozorovým úřadům vyčerpávající vodítko. Proto tyto pokyny podléhají pravidelnému přezkumu, aby bylo možné vyhodnotit, zda jejich uplatňování účinně dosahuje cílů požadovaných GDPR. EDPB může tyto pokyny na základě dalších zkušeností dozorových úřadů s každodenním praktickým uplatňováním revidovat a může je kdykoli s účinkem do budoucna zrušit, změnit, omezit, doplnit nebo nahradit.

[80] Viz věc C-308/04 P, SGL Carbon v. Komise, bod 106.
[81] Viz stanovisko generálního advokáta Geelhoeda ve věci C-304/02, Komise v. Francie, bod 39.
[82] Viz mimo jiné věc C-511/11 P, Versalis Spa v. Komise, bod 94.
[83] Stanovisko generální advokátky J. Kokott ve spojených věcech C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Silvio Berlusconi a další, bod 89.
[84] Viz konkrétně věc C-289/04 P, Showa Denko v. Komise, body 28–39.

Přijato

PŘÍLOHA – ILUSTRATIVNÍ TABULKA K POKYNŮM 04/2022 K VÝPOČTU SPRÁVNÍCH POKUT PODLE GDPR

Jak číst tabulku

- Tuto tabulku je třeba číst ve spojení s celými pokyny. Nemá sloužit jako úplné shrnutí pokynů nebo jako alternativa k zohlednění pokynů jako celku.
- Tato tabulka je pouze ilustrativní a nepředstavuje úplné ani jednoznačné vyjádření stanoviska EDPB k výpočtu správních pokut.
- Tabulka se skládá ze dvou kroků: první znázorňuje rozpětí pro výchozí částku na základě závažnosti a druhý znázorňuje rozpětí pro výchozí částku po úpravě provedené s ohledem na velikost podniku.
- Čísla použitá jako výchozí částky odpovídají na jedné straně doporučení Komise o MSP a tomu, jak se obraty uvedené v tomto doporučení vztahují k obratu odvozenému z článku 83 GDPR[85]. Na druhé straně, pokud jde o závažnost porušení, vycházejí čísla z poznatků ze současné praxe ukládání pokut a z rozsáhlého interního testování modelů ukládání pokut v průběhu několika let. EDPB je přesvědčen, že tyto výchozí body odpovídají zásadám účinnosti, přiměřenosti a odrazujícího účinku, jak je předepisuje čl. 83 odst. 1 GDPR.
- Jako vždy si však EDPB uvědomuje, že výpočet správní pokuty není čistě matematickým úkonem a že na základě konkrétních případů a praxe se výchozí body uvedené v této tabulce budou nepochybně dále zpřesňovat. Za tímto účelem je v pokynech uvedeno, že tabulka a čísla v ní obsažená jsou nadále předmětem pečlivého přezkumu ze strany EDPB a v případě potřeby budou upraveny.
- Je třeba také zopakovat, že tyto údaje jsou výchozími hodnotami pro další výpočet, nikoli pevně stanovenými částkami (sazbami). Dozorový úřad má možnost využít celé rozpětí pokut od libovolné částky až po zákonné maximum.
- V prvním kroku platí, že čím závažnější je porušení v rámci své kategorie, tím vyšší bude pravděpodobně výchozí částka.
- Ve druhém kroku jsou při stanovení konečné výchozí částky rozhodující procenta, přičemž úpravy lze provést až do určitého procenta výchozí částky zjištěné v prvním kroku. To znamená, že procentní podíl zvolený v kroku 2 se použije jako násobitel výchozí částky stanovené v kroku 1. Čím vyšší je obrat podniku v rámci příslušné úrovně, tím vyšší bude pravděpodobně výchozí částka v kroku 2.
- Částky ve druhém kroku znázorňují pouze nejnižší z nejnižších a nejvyšší z nejvyšších hodnot, které lze v dané kategorii použít. Konečná výchozí částka se bude pohybovat mezi oběma krajními hodnotami. Tato rozmezí ve druhém kroku tedy zpracovateli případu slouží jako kontrola správnosti.
- Je třeba si povšimnout, že u podniků s obratem 500 milionů EUR a vyšším se v kroku 2 neprovádí žádná úprava, neboť tyto podniky překročí zákonné statické maximum, a velikost podniku je tedy již zohledněna v zákonném dynamickém maximu, které se použije pro stanovení výchozí částky pro další výpočet v kroku 1.
- Použití metodiky, včetně použití tabulek, ilustrují dva příklady na konci této přílohy.

[85] Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (oznámeno pod číslem C(2003) 1422), (2003/361/EC).

Krok 1: Výpočet výchozí částky podle závažnosti

POZN.: Čím závažnější je porušení v rámci své kategorie, tím vyšší bude pravděpodobně výchozí částka stanovená v tomto prvním kroku.

	Nízká míra závažnosti		**Střední míra závažnosti**		**Vysoká míra závažnosti**	
	Statické rozmezí	*Dynamické rozmezí při obratu* > 500 mil.	*Statické rozmezí*	*Dynamické rozmezí při obratu > 500 mil.*	*Statické rozmezí*	*Dynamické rozmezí při obratu > 500 mil.*
Ustanovení čl. 83 odst. 4 GDPR	0 – 1 mil.	0 – 0,2 % ročního obratu	1 mil. – 2 mil.	0,2 % – 0,4 % ročního obratu	2 mil. – 10 mil.	0,4 % – 2 % ročního obratu
Ustanovení čl. 83 odst. 5 a 6 GDPR	0 – 2 mil.	0 – 0,4 % ročního obratu	2 mil. – 4 mil.	0,4 % – 0,8 % ročního obratu	4 mil. – 20 mil.	0,8 % – 4 % ročního obratu

Krok 2: Úprava výchozí částky na základě velikosti podniku (platí pouze pro podniky, na které se vztahuje zákonné statické rozmezí)

POZN.: Čím vyšší je obrat podniku v rámci příslušné úrovně, tím vyšší bude pravděpodobně výchozí částka stanovená v tomto druhém kroku.

Ustanovení čl. 83 odst. 4 GDPR

	Nízká míra závažnosti	**Střední míra závažnosti**	**Vysoká míra závažnosti**
Podniky s obratem od 250 milionů EUR do 500 milionů EUR	40 – 100 % výchozí částky		
	0 – 1 mil.	400 000 – 2 mil.	800 000 – 10 mil.
Podniky s obratem od 100 milionů EUR do 250 milionů EUR	15 – 50 % výchozí částky		
	0 – 500 000	150 000 – 1 mil.	300 000 – 5 mil.

	Nízká míra závažnosti	Střední míra závažnosti	Vysoká míra závažnosti
Podniky s obratem od 50 milionů EUR do 100 milionů EUR	8 – 20 % výchozí částky		
	0 – 200 000	80 000 – 400 000	160 000 – 2 mil.
Podniky s obratem od 10 milionů EUR do 50 milionů EUR	1,5 – 10 % výchozí částky		
	0 – 100 000	15 000 – 200 000	30 000 – 1 mil.
Podniky s obratem od 2 milionů EUR do 10 milionů EUR	0,3 – 2 % výchozí částky		
	0 – 20 000	3 000 – 40 000	6 000 – 200 000
Podniky s obratem do 2 milionů EUR	0,2 – 0,4 % výchozí částky		
	0 – 4 000	2 000 – 8 000	4 000 – 40 000

Ustanovení čl. 83 odst. 5 a 6 GDPR

	Nízká míra závažnosti	Střední míra závažnosti	Vysoká míra závažnosti
Podniky s obratem od 250 milionů EUR do 500 milionů EUR	40 – 100 % výchozí částky		
	0 – 2 mil.	800 000 – 4 mil.	1,6 mil. – 20 mil.
Podniky s obratem od 100 milionů EUR do 250 milionů EUR	15 – 50 % výchozí částky		
	0 – 1 mil.	300 000 – 2 mil.	600 000 – 10 mil.
Podniky s obratem od 50 milionů EUR do 100 milionů EUR	8 – 20 % výchozí částky		
	0 – 400 000	160 000 – 800 000	320 000 – 4 mil.
Podniky s obratem od 10 milionů EUR do 50 milionů EUR	1,5 – 10 % výchozí částky		
	0 – 200 000	30 000 – 400 000	60 000 – 2 mil.
Podniky s obratem od 2 milionů EUR do 10 milionů EUR	0,3 – 2 % výchozí částky		
	0 – 40 000	6 000 – 80 000	12 000 – 400 000
Podniky s obratem do 2 milionů EUR	0,2 – 0,4 % výchozí částky		
	0 – 8 000	4 000 – 16 000	8 000 – 80 000

Přijato

Postup krok za krokem, jak použít kapitolu 4 pokynů pro ukládání pokut, včetně tabulek.

Příklad A

Zjistilo se, že společnost provozující sociální sítě s obratem 200 milionů EUR prodala citlivé údaje svých uživatelů několika zprostředkovatelům údajů. Pro účely tohoto příkladu společnost porušila pouze článek 9 GDPR. Dozorový úřad po analýze všech relevantních okolností případu podle čl. 83 odst. 2 písm. a), b) a g) rozhodl, že míra závažnosti porušení je vysoká.

Následně musí dozorový úřad rozhodnout o výchozí částce pro další výpočet. Článek 9 je uveden v čl. 83 odst. 5 písm. a) GDPR, kde je stanoveno, že zákonné maximum je buď 20 milionů EUR, nebo 4 % ročního obratu. V tomto případě je obrat podniku nižší než 500 milionů EUR, což znamená, že se použije statické maximum a rozmezí. Měla by se proto zvážit výchozí částka mezi 20 a 100 % použitelného zákonného maxima, tj. mezi 4 a 20 miliony EUR. S ohledem na to, že čím závažnější je porušení v rámci své kategorie, tím vyšší bude pravděpodobně výchozí částka, rozhodl dozorový úřad, že na základě závažnosti porušení, jak je uvedeno v kroku 1, by výchozí částka měla činit 10 milionů EUR.

V kroku 2 se výchozí částka určená v kroku 1 upraví na základě velikosti podniku. Roční obrat podniku činí 200 milionů EUR, a spadá tedy do rozmezí 100 až 250 milionů EUR. To znamená, že výchozí částka bude upravena na hodnotu mezi 15 % a 50 % výchozí částky. S ohledem na to, že čím vyšší je obrat podniku v rámci příslušné úrovně, tím vyšší bude pravděpodobně i výchozí částka, rozhodl dozorový úřad, že na základě velikosti podniku lze oprávněně provést úpravu snížením až na 40 % výchozí částky stanovené v kroku 1. Výchozí částka po úpravě pak v tomto případě bude činit 4 miliony EUR.

Pro ověření, zda je tato výchozí částka v souladu s pokyny, je možné tuto částku porovnat s rozmezími uvedenými v příslušné tabulce. Vzhledem k tomu, že se použije čl. 83 odst. 5 GDPR, podnik má obrat mezi 100 a 250 miliony EUR a míra závažnosti je vysoká, měla by se výchozí částka pohybovat mezi 600 000 EUR a 10 miliony EUR. Dozorový úřad dospěl k závěru, že výchozí částka ve výši 4 milionů EUR spadá do rozmezí mezi 600 000 EUR a 10 miliony EUR. Proto je výchozí částka v souladu s pokyny.

Dozorový úřad poté pokračuje ve výpočtu pokuty podle zbývající části pokynů.

Příklad B

Hotelový řetězec s obratem 2 miliardy EUR porušil článek 12 GDPR. Dozorový úřad po analýze okolností případu podle čl. 83 odst. 2 písm. a), b) a g) rozhodl, že míra závažnosti porušení je střední.

Následně musí dozorový úřad rozhodnout o výchozí částce pro další výpočet. Dozorový úřad nejprve zjistí, že článek 12 GDPR je obsažen v čl. 83 odst. 5 písm. b) GDPR. Obrat podniku činí 2 miliardy EUR, což je více než 500 milionů EUR, a proto se na něj vztahuje dynamické maximum. To znamená, že zákonné maximum činí 4 % ročního obratu podniku, což je 80 milionů EUR. Míra závažnosti porušení je střední, a proto je třeba uvažovat o výchozí částce v rozmezí 10 až 20 % platného zákonného maxima, tj. 0,4 % až 0,8 % ročního obratu, což odpovídá výchozí částce mezi 8 a 16 miliony EUR.

S ohledem na to, že čím závažnější je porušení v rámci své kategorie, tím vyšší bude pravděpodobně výchozí částka, se dozorový úřad domnívá, že vzhledem k závažnosti porušení by výchozí částka měla činit 12 milionů EUR, tj. 15 % platného zákonného maxima a 0,6 % ročního obratu podniku.

Vzhledem k tomu, že roční obrat podniku přesahuje 500 milionů EUR a uplatňuje se zákonné dynamické maximum, je velikost podniku zohledněna již v zákonném dynamickém maximu použitém pro stanovení výchozí částky. Z toho důvodu se již nepoužijí žádné další úpravy.

Dozorový úřad poté pokračuje ve výpočtu pokuty podle zbývající části pokynů.